

ข่าวรามคำแหง

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY NEWSLETTER

ปีที่ 7 ฉบับที่ 41
11 กุมภาพันธ์ 2521
ปีการศึกษา 2520
ราคา 75 สตางค์.

เพื่อเป็นสื่อกลาง
ระหว่าง
มหาวิทยาลัยกับนักศึกษา

นิทรรศการ "ปัญหารัฐธรรมนูญ"

ภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้จัดการประชุมทางวิชาการ และนิทรรศการ เรื่อง ปัญหารัฐธรรมนูญ ขึ้น ในระหว่างวันที่ 24-26 มกราคม 2521 ที่บริเวณหน้าห้องประชุม AD 1 และห้องประชุมใต้พระบรมรูปพ่อขุนรามคำแหงมหาราช และยังได้ถ่ายทอดการประชุมโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดไปยังห้องประชุม AD 1 อีกด้วย การประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เป็นการสร้างเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อประโยชน์ป้องกันนักศึกษาในการศึกษาระบบวิชา กฎหมายรัฐธรรมนูญ (LA 203) กระบวนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ เปรียบเทียบ (LA 438) และกระบวนวิชาหลักรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง (PS 202)
3. รวบรวมความคิดเห็นของนักวิชาการ นักการเมือง นักหนังสือพิมพ์ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ที่เห็นในภาพเป็นบริเวณที่แสดงนิทรรศการและการประชุมทางวิชาการของวันที่ 24 มกราคม เวลา 13:30 น. ถึง 16:30 น. ในหัวข้อเรื่อง "รัฐธรรมนูญกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตย" โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านเป็นผู้เข้าร่วมประชุม อาทิ ดร.เกษม ศิริสัมพันธ์, นายตำรวจ สภทศพิพัฒน์, นพ.ประศาสน์ ต่างใจ, รศ.ดร.วรินทร์ วงศ์หาญเขี้ยว โดยมี นายสถิตย์ ลิ้มพงษ์พันธ์ นิติกร กรมตุลาการ เป็นผู้ดำเนินการประชุม

ภาพและข่าวโดย
ศิริมา น่วมบุญลือ
อุคนธ รัตसर

การเลื่อนเวลาออกรายการ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 9 ภาค 2 ปีการศึกษา 2520

ด้วยฝ่ายวิทยุการศึกษา ม.ร. ได้รับแจ้งจากฝ่ายจัดการของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ว่าในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2521 เป็นวันออกอากาศรายการในนามของภาควิชาเคมีที่บรรยายในวันดังกล่าวจึงขอเลื่อนไปดังนี้

MA 112 ครั้งที่ 8 และ MA 103 ครั้งที่ 8 ขยายอยู่ในวันพุธที่ 22 กุมภาพันธ์ 2521 เลื่อนไปบรรยายในวันพุธที่ 1 มีนาคม 2521 เวลา 15:30-16:30 น. และการบรรยายของกระบวนวิชาทั้ง 2 วิชา จะเลื่อนไปตามลำดับ

ประกาศ ม.ร. วันที่ 19 มกราคม 2521

พิธีปิดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

เวลา 18 นาฬิกา ของวันที่ 28 มกราคม 2521 ได้มีพิธีปิดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5 ที่สนามกีฬาพระปกเกล้า มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี ศาสตราจารย์เกษียร วัฒนกุล อธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นประธานในพิธี

ภาพและข่าวโดย
ศิริมา น่วมบุญลือ
อุคนธ รัตसर

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าร่วมงาน สัปดาห์แนะแนวแห่งชาติ 2521

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าร่วมงานสัปดาห์แนะแนวแห่งชาติ ในระหว่างวันที่ 28 มกราคม - 3 กุมภาพันธ์ 2521 ณ บริเวณสวนอัมพร ตั้งแต่เวลา 9.00-18.00 น. งานนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ร่วมกันจัดขึ้น ในงานนี้ มีที่ปรึกษาแนะแนวและการทดสอบอาชีพที่ถนัด การอภิปรายเพื่อแนะแนวผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาต่อ รวมทั้งการจัดนิทรรศการต่าง ๆ

ภาพและข่าวโดย
ศิริมา น่วมบุญลือ
อุคนธ รัตसर

บ.ช. รับมอบทุนการศึกษา

พิธีที่ทำการคณะบริหารธุรกิจ เวลาประมาณ 10.30 น. ของวันที่ 27 มกราคม 2521 บริษัทอินเตอร์เทรดดิคแอนด์ทริส โดย ศ.(พิเศษ) ดร.เมธี ดุลจินดา ประธานกรรมการ และนาย เรืองเพชร เพชรวงกุล กรรมการผู้จัดการ ได้มอบทุนการศึกษา จำนวน 6 ทุน รวมเป็นเงิน 12,000 บาท ซึ่งเป็นดอกผลสองเงิน จำนวน 100,000 บาท ที่ทางบริษัท ได้มอบให้คณะบริหารธุรกิจ เพื่อเป็นทุนการศึกษา สำหรับนักศึกษาที่เรียนดี มีความประพฤติดี และขาดแคลนทุนทรัพย์

ภาพและข่าวโดย
ศิริมา น่วมบุญลือ

มหาวิทยาลัยปวงชนของอิหร่าน (THE FREE UNIVERSITY OF IRAN)

อาจารย์ สุทธิชัย กาญจนพันธุ์ คณะศึกษาศาสตร์

ตาม ลักษณะ ทาง ภูมิศาสตร์ ประเทศ อิหร่าน มีพื้นที่ 1,643,000 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร 27 ล้านคนเศษ ภาษาที่ใช้ 4 ภาษาคือ Persian, Kurdish Turki Buluchi ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงเป็นส่วนใหญ่ นอกเหนือจากนี้คือ ใต้ที่ตลิ่งทะเลแคสเปียน เป็นที่ราบลุ่ม ทางภาคตะวันออก เป็นทะเลทราย เมื่อต้นปี 2516 รัฐบาลได้เริ่มคิดโครงการ ให้การศึกษาแก่ปวงชนขึ้น การที่จะให้การศึกษาแก่มวลชนทั่วประเทศเช่นนี้ อิหร่านจึงต้องนำเอาเทคโนโลยีเข้าช่วย เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะของอเมริกาและสหประชาชาติ

ที่ประชากรอยู่ห่างไกลมาก ๆ ทวีรัฐแล้วอิหร่านมีมหาวิทยาลัยที่ขอเสนออยู่หลายแห่ง เช่น Tehran university เป็นต้น แต่การตั้งมหาวิทยาลัยปวงชนแห่งประเทศ อิหร่าน (The Free University of Iran) - FUI มีจุดมุ่งหมายแตกต่างออกไปรวมทั้ง เป้าประสงค์ โปรแกรมการ สอน ระบบวิธีสอน คุณสมบัติของผู้เรียน และวิธีการบริหาร งาน

ความมุ่งหมายและเป้าประสงค์ของ FUI

1. เพื่อฝึกอบรมผู้นำผู้บริหารเฉพาะสาขาวิชา
2. ขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
4. วางแผนปรับปรุงการศึกษาตลอดชาติ และการศึกษา มวลชน

โครงการ

จะดำเนินไปสามจุดมุ่งหมายและเป้าประสงค์ โดย ศึกษาพิจารณาจากองค์ประกอบที่สำคัญ เช่น ระบบการ ปกครอง เศรษฐกิจ การศึกษา และการวิจัยของคณะ กรรมการวางแผนการศึกษาของ FUI ในระยะแรกเริ่มปี พ.ศ. 2520 แบ่งเป็น 4 คณะวิชาคือ ศึกษาศาสตร์ ผู้ช่วย แพทย์ การพัฒนาชนบท และการศึกษาทั่วไป

ระบบการสอน

ด้วยเหตุที่ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและทะเลทราย การใช้สื่อทางอากาศ เช่น วิทยุและโทรทัศน์นั้นจะเหมาะสมกว่า เกี่ยวกับคลื่นวิทยุเป็นอันมาก FUI จึงใช้คอมพิวเตอร์มาช่วย ขนส่งทั่วประเทศ เพื่อแก้จุดอ่อนแห่งการออกอากาศ ในแต่ละสมัยศึกษาจะประกอบด้วยห้องสมุด เครื่องบันทึกเทป โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง และบันทึกเทปโทรทัศน์ออก อากาศเครื่องถ่ายเทรามาแล้วนำมาบันทึกไว้ให้นักศึกษามาเปิด ทยพบจนดูเรียน นอกจากนั้นยังมีวิทยุและโทรทัศน์เพื่อ ฝึกการสอนแบบจุลภาค (Microteaching) ห้องปฏิบัติการ ทางภาษา ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ การบริการให้คำแนะนำ การเรียนและกิจกรรมทางวัฒนธรรม

การร่างกระบวนการเรียนและการผลิตสื่อการสอน

ในการเตรียมร่างกระบวนการเรียน คณะกรรมการประจําวิชา ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา นักเทคโนโลยีการศึกษา นักพัฒนาหลักสูตร นักจัดรายการและผู้ อำนวยการจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ ช่วยกันวางแผน การผลิตสื่อการสอน ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วย ตำรา เรียนแบบโปรแกรมรายการวิทยุและโทรทัศน์ ชุดทดลอง วิทยาศาสตร์ และอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาเช่น สไลด์ ฟิล์มสตริป รูปภาพ ฯลฯ

การออกอากาศทางวิทยุและวิทยุโทรทัศน์โดยสถานีวิทยุ และโทรทัศน์แห่งชาติของอิหร่าน (National Iranian Radio And Television) ในระยะเริ่มแรกโทรทัศน์และ

วิทยุออกรายการของ FUI อย่างละ 1 2 ชั่วโมงต่อวัน 6 วัน ต่อสัปดาห์ และจะขยายเป็นอย่างละ 10 ถึง 14 ชั่วโมงต่อ วันหนึ่งวัน และ 6 วันในหนึ่งสัปดาห์ในระยะต่อไป รายการ วิทยุและโทรทัศน์ที่ออกอากาศแล้ว จะส่งไปควมศึกษาทุก ทั่วประเทศ เพื่อให้ทุกที่ศึกษาได้แบบเทวามเทวอบต่อไป

การวิจัยและประเมินผล

กิจกรรมของมหาวิทยาลัยปวงชนเป็นงานใหญ่ การ ดำเนินงานจะต้องดำเนินไปอย่างมีระบบ การวิจัยและประเมิน ผลถือว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การดำเนินงาน เป็น ไป อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ จึงต้องกระทำไป อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุง คุณภาพของสื่อการสอนประจำ วิชา คุณภาพของคณะกรรมการประจำวิชา พฤติกรรม สอนของคณาจารย์ที่ศึกษา ประเมินผลจุดมุ่งหมายและเป้า ประสงค์เพื่อค้นหาจุดอ่อนในระบบการสอน เพื่อนำมาปรับ ปรุงโครงสร้างและคุณภาพของการศึกษามวลชนต่อไป อย่าง ไรก็ตามผลการวิจัยภายนอก เช่น จากสื่อมวลชน อธิการ อิหร่าน ๆ ก็ไม่จำเป็นจะต้องนำมาปรับปรุงวิธีการเหล่านี้ เสมอไป เพราะการวิเคราะห์และตีความจากความเห็นของ สื่อมวลชน จะต้อง ทำไปอย่าง รอบคอบ และถ่วงถ่วงของ ผู้ บริหารวิชาการของ FUI

การวิจัยและประเมินผลสื่อการสอนอาจทำได้ดังนี้

1. การวิจัยห้องสมุด

เนื่องจากห้องสมุดจะมีอยู่ทุกศูนย์ศึกษา ต้องให้บริการ ด้านเทปโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง ฉะนั้นการจัดซื้อ การ ตั้งงบประมาณ ต้องเป็นไปอย่างรอบคอบ ผลวิจัยในแง่มุม เหล่านี้ จะช่วยในการตัดสินใจของผู้ผู้อำนวยการรายการโทร- ทัศน์และวิทยุ ผู้บริหารงานวิชาการประจำห้องสมุดนั้น ๆ ได้ดังนี้
2. การประเมินผลรายการก่อนส่งกระจายเสียง

เช่น นำเอารายการโทรทัศน์ที่บันทึกเทปไว้ไปเปิดให้ นักศึกษาได้ทดลองชมดูก่อน แล้วทดสอบว่านักศึกษามีปฏิ- กิริยาเช่นใด รายการโทรทัศน์ที่มีข้อบกพร่องหรือไม่นำมาแก้ ไขปรับปรุง ก่อนนำออกอากาศจริงต่อไป
3. การประเมินผลสื่อการสอนหลังจากออกอากาศ

หลังจากออกอากาศหรือเปิดเรียนแล้ว การวิจัยและ ประเมินผลสื่อการสอนจะต้องทำต่อเนื่องกันไป เพื่อจะได้รู้ ปฏิกริยาของผู้เรียน ต่อโครงสร้างของระบบและรูปแบบ ของรายการ เพื่อจะได้ทราบคุณค่าที่บันทึก และทำการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษา อันเนื่องมาจากการใช้สื่อ การ สอน หรือเพื่อหาค่าของวิทยุและโทรทัศน์ในแง่ที่เป็น วรรณกรรมของชุดการสอน

4. การวิจัยผู้ฟังโดยทั่วไป

การวิจัยเช่นนี้จะทำให้ทราบรายละเอียดของส่วนประ- กอบ ขนาดและความสนใจของนักศึกษาของ FUI และผู้ฟัง โดยทั่วไปซึ่งอาจรับฟังรายการของ FUI เนื่องจากผู้ฟังมี จำนวนมหาศาลและแบ่งออกเป็น 2 ประเภท การวิจัยจึง กระทำไปโดย 2 องค์การคือ FUI กับสถาบันวิจัยผู้รับฟัง แห่งมหาวิทยาลัยเทหะราน (Audience Research Department)

เงื่อนไขบางประการเกี่ยวกับการประเมินผลและวิจัย เงินในบางประการเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลและวิจัย

- ในการประเมินผลสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น จะ คำนึงถึงเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้
1. โครงสร้างพื้นฐานของการวิจัยและประเมินผล
 2. บุคลากร
 3. ความรู้สึกใคร่รู้
 4. งบประมาณ
 5. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนั้น ๆ เช่น การ วางแผนงาน การจัดการ การผลิตสื่อการสอน

1. โครงสร้างพื้นฐาน
การวิจัยที่ใดผลจะต้องประกอบด้วยสิ่งแวดล้อม และ บุคลากรที่เข้าใจประโยชน์ของระบบและประเมินผลด้วยบุคลากร

เพื่อใช้ในการวิจัยที่มีประสิทธิภาพอย่างไรก็ตามบุคคลากร ของ FUI ยังไม่มีความจำเป็นที่จะจัดเตรียมอย่างมีระบบ ระเบียบ ที่ตอบกลับ (Feed Back) อย่างทันทีและตรงไป ตรงมา ขั้วหน้าเช่นนี้ จะทำได้โดยสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน ทำการวิจัยกันทั่วไปด้วย แผนกวิจัยสถาบันของ FUI นอก จากจะส่งเสริมงานวิจัยด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว ยังทำหน้าที่ ที่ในการแพร่ผลของกาวิจัยให้บุคคลภายนอกได้รับและนำไป ใช้ได้ด้วย

2. ความรู้สึกใคร่รู้

ความรู้สึก เช่นนี้ มีมากล้น กับนักวิจัยทั้งเก่าและใหม่ ซึ่งมีนักวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินเช่น FUI ด้วย แล้วการวิจัยย่อมจะเกิดขึ้น ได้ง่ายยิ่งขึ้น

3. บุคลากร

ถ้าขาดบุคลากรเกี่ยวกับผลวิจัยที่มีคุณภาพ โครงสร้างพื้นฐาน และความรู้สึก ใคร่รู้และการวาง โครงการวิจัย อย่างมีระบบระเบียบจะเกิดขึ้นไม่ได้ หรือตามขึ้นผลการ วิจัยก็ไม่น่าเชื่อถือ ในระยะเริ่มต้น FUI ประกอบด้วยผู้ทรง คุณวุฒิด้านการศึกษา ผู้ชำนาญการต่าง ๆ ซึ่งสนใจและมี ประสบการณ์ ด้านการออกแบบงานวิจัยสถาบัน และการ ประเมินผลระบบสื่อการสอน โดยเฉพาะในระยะต่อมาพบ ว่าบุคคลากรที่มีคุณวุฒิเหล่านี้ ได้มาช่วยงานด้านบริหารมาก กว่าที่จะทุ่มเทให้งานวิจัยเช่นระยะแรก ๆ ทำให้บุคคลากร ขาดไป

การปรับปรุงและสร้างบุคลากรด้านกาวิจัยของ FUI ส่วนมากจะส่งไปศึกษาและอบรมที่สหรัฐอเมริกาและการจัด ฝึกอบรมโดยสถาบันวิจัยเทคโนโลยีการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัย เพอร์ดูเอชเป็นต้น

4. งบประมาณ

ปัญหาของ FUI ด้านการวิจัยเกี่ยวกับการเงินมีอยู่ไม่ มากนัก ถ้าเทียบกับการขาดแคลนบุคลากรหรือความใคร่ รัใคร่เรียน

5. ประโยชน์ ของการวิจัยในส่วนที่จะนำไปประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุงผลิตผล

การวิจัยและประเมินผล ที่มีคุณภาพ จะสามารถบ่งชี้จุด เด่นจุดด้อย ของการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน สิ้นขั้นการตัดสินใจหัวข้อวิจัย จะต้องคำนึงถึงว่า จะ สามารถนำประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด

การตัดสินใจ เกี่ยวกับการ ประเมินผล สื่อการสอนของ FUI

ในการดำเนินงานเพื่อจัดตั้งแผนกวิจัยสื่อการสอน เพื่อ จะได้ทราบประสิทธิภาพการสอนอย่างสม่ำเสมอ นั้น มหา- วิทยาลัยต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีการวิจัยสื่อการสอนเข้าอยู่ในแผนพัฒนาและ โครงการที่สำคัญเร่งด่วนของมหาวิทยาลัย
2. คิดค้น วิธีการที่จะเผยแพร่ วิธีการ กระจาย ผลการ วิจัย เพื่อให้องค์กรที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์หรือสื่อ สอนมวลชนนำไปเผยแพร่
3. ร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่างแผนกวิจัยสื่อการสอน กับผู้ร่างกระบวนการเรียน และผู้เขียนบทเรียนแบบโปรแกรม โดยเฉพาะในช่วงแรกของกาการดำเนินการสอน ผลการวิจัย สื่อการสอนอย่างต่อเนื่องจะนำมาปรับปรุงเนื้อหาวิชา ออก อากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนั้นการวิจัยอย่างต่อเนื่องจะช่วยปรับปรุงและออกแบบกระบวนการเรียน ทำให้ทราบ ความต้องการเฉพาะของชาวอิหร่าน
4. การวิจัยและประเมินผลสื่อการสอน ไม่ควรจำกัด อยู่แต่เพื่อการนำมาวางแผน เพื่อการออกอากาศและวาง แผนกระบวนวิชาเท่านั้น แต่ควรขยายออกไปถึงศูนย์ศึกษา ทั่วประเทศด้วย
5. แบ่งประเภทและหัวข้อการวิจัยให้ชัดเจน เช่น การ ประเมินผลสื่อการสอน ผู้เรียน ผู้สอน ตำรา ทดสอบสาระ

วรรณกรรมหรือศิลปกรรมที่ยืด ต่อกฎหมาย

อาจารย์วัฒน์ นิลาก คณะนิติศาสตร์

พ.ร.บ.คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พ.ศ. 2474 นั้น นับตั้งแต่เริ่มใช้กฎหมายฉบับนี้จนถึงปัจจุบัน เราจะเห็นได้ว่าการฟ้องร้องคดีขึ้นสู่ศาลนั้นยังมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลสูงสุด พ.ร.บ. คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมนี้ให้ความคุ้มครองผลงานที่ผู้ประพันธ์ได้สร้างขึ้นมาจากความคิดความสามารถของตนเอง ผลงานที่จะได้รับความคุ้มครองนั้นต้องมีชื่อเป็นเพียงความคิด (IDIA) แต่ต้องเป็นผลงานปรากฏเป็นรูปอย่างชัดเจน

ผลงานที่จะได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. นี้มี ผู้ประพันธ์จะได้รับความคุ้มครอง โดยที่มิได้คำนึงว่าผู้เขียนหรือว่าผลงานที่ประพันธ์นั้นจะเป็นที่นิยมจากประชาชนหรือไม่ก็ตามย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น ทั้งนี้หมายถึงงานแปล หรือการจัดลำดับดนตรี เช่น การเรียบเรียงเสียงประสานเสียใหม่ด้วย ฯลฯ

ผลงานที่จะได้รับความคุ้มครองย่อมได้รับความคุ้มครองเสมอเหมือนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เรารู้จักในเชิงคุณภาพของผลงานที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้น ผลงานที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นนั้นย่อมได้รับความคุ้มครอง แม้ว่าผลงานนั้นจะยังมีได้ออกโฆษณาต่อประชาชนก็ตาม แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของมาตรา 5 (ข) ซึ่งบัญญัติไว้ดังนี้ "ถ้าวรรณกรรมหรือศิลปกรรมนั้นยังมิได้โฆษณาในวงที่ก่อให้เกิดวรรณกรรมและศิลปกรรมนั้นขึ้น ผู้ประพันธ์นั้นคนใดมิได้เขียนหรือมีอยู่หรือมีอยู่ในพระราชอาณาจักร ดังนั้นแม้ว่าผู้ประพันธ์

ผลงาน จะไม่โฆษณาแต่ยังมีได้โฆษณาโดยได้รับความคุ้มครอง" "นอกจากนี้เรายังเห็นว่าในมาตรา 14 วรรค 2 แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม ยังได้กำหนดเอาไว้ว่า ถ้าผู้ประพันธ์ตายก่อน โฆษณาอายุ ลิขสิทธิ์กำหนดสามสิบปีนับแต่วันโฆษณา"

เงื่อนไขการ ได้มาซึ่งลิขสิทธิ์นั้นโดยทั่วไปแล้วได้มาโดยการสร้างผลงาน ผู้ประพันธ์มีตัวตนไปจดทะเบียนลิขสิทธิ์แต่อย่างไร ซึ่งไม่เหมือนกับเครื่องหมายการค้า (Trademark) หรืออุตสาหกรรมสมบัติ (Patent) ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องนำไปจดทะเบียน แต่ในปัจจุบันกฎหมายลิขสิทธิ์ (Patent) จะให้ความคุ้มครองในอุตสาหกรรมสมบัติซึ่งไม่มีใช้บังคับ โดยตรงหากแต่มี บัญญัติให้ความคุ้มครองเอาไว้ในวงแคบมาก ดังเช่นที่บัญญัติเอาไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 324 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า "ผู้ใดโดยเจตนาขโมยหรือขโมยทรัพย์สินหรือทรัพย์สินอันเป็นทรัพย์สินของผู้อื่นโดยทุจริตหรือโดยฉ้อโกงหรือโดยทุจริตในวิทยาศาสตร์ เบ็ดเสร็จหรือด้วยความสัมพันธ์ประ โยชน์ด้วยตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ; มาตรา 325 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันชอบรวมได้"

เมื่อผลงาน ทางด้าน วรรณกรรม และศิลปกรรม นั้น ผู้ประพันธ์ ได้ลิขสิทธิ์มาแล้ว โดยอัตโนมัติแล้ว ยังมีได้ลิขสิทธิ์โดยได้รับความคุ้มครอง สมมติว่าผู้เขียนได้เขียนหนังสือแล้วออกจำหน่ายลงพิมพ์ในหนังสือหรือหนังสือเกี่ยวกับการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ ออกมาเผยแพร่ต่อประชาชนที่ถือปฏิญญาหรือเพื่อให้ประชาชนเกิดความไม่สงบขึ้น เราจะเห็นว่าเป็นการผิดกฎหมายหรือข้อขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ประพันธ์ ควรจะ ได้ลิขสิทธิ์ หรือ ได้รับความ คุ้มครองตาม พ.ร.บ. คุ้มครองวรรณกรรมหรือศิลปกรรมหรือไม่

สำหรับเรื่องที่มีความเห็นแตกต่างกันไปสองฝ่าย ฝ่ายที่ 1 เห็นว่าผู้ประพันธ์ ควรจะ ได้ลิขสิทธิ์และ ได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม เพราะลิขสิทธิ์นั้นถือว่าเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งตาม พ.พ. 99 และในเมื่อมีกฎหมายให้ความคุ้มครองแล้วลิขสิทธิ์เป็นสิทธิที่ถือว่า เป็นทรัพย์สินแล้วแต่เพียงอย่างเดียวในอาวรับเรื่ององค์กรจึงได้ตีพิมพ์

มิได้อยู่ในทางลิขสิทธิ์ประมุขหรือลิขสิทธิ์ผู้ประพันธ์ที่ออกมาออกมา ผู้ซื้อหนังสือและนักกวีศิลปินไม่ใช่ว่าจะได้อิทธิพลไปด้วย ในเมื่อตัวหนังสืออันเป็นผลงานที่เขียนขึ้นนั้นขัดต่อกฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชนแล้วในความคิดของผู้ประพันธ์ และผู้ทำออกเผยแพร่เท่านั้น แต่สิทธิในลิขสิทธิ์ก็ยังคงเป็นของผู้ประพันธ์ที่คิดประพันธ์ขึ้นนี้แล้วของลิขสิทธิ์

ความเห็น ของผู้เขียนนี้ เห็นว่าในเมื่อ ผลงานที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือผิดกฎหมาย ก็ย่อมไม่ได้รับความคุ้มครอง ข้อว่าผู้ประพันธ์ไม่ได้เขียน

สำหรับ ผู้เขียนแล้ว ผู้เขียนเห็นด้วยกับ ความ เห็นทั้งสองข้างใน เมื่อผลงานนั้นผิดกฎหมายแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีการคุ้มครอง

ปัญหาเรื่องผลงานที่ผิดกฎหมาย หรือข้อขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้น มิได้มีเฉพาะการเขียนหรือประพันธ์วรรณกรรมหรือศิลปกรรม เพื่อเผยแพร่สิทธิคอมมิวนิสต์แต่เพียงอย่างเดียว บัญชีอาจจะเห็นว่าผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์หนังสือลามก หรือกาโปหรือสร้างภาพยนตร์ลามกขึ้นมา ผู้ประพันธ์จะมีความผิดทางอาญาตลอดเมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด ดังที่บัญญัติไว้ ใน อาญา มาตรา 287 ดังนี้

ผู้ใด (1) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการจําแนกหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน นำ สลัด มีวีร นําเข้าหรือส่งให้นําเข้าในราชอาณาจักร ส่งออก หรือยังให้ส่งออกไปในราชอาณาจักร ทําไปหรือส่งให้ทําไป หรือทําให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพกระดาษ สัปปิพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมายชื้อชื่อยี่ห้อ ภาพยนตร์ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก

ความผิดตาม ป. อาญา ม. 287 (1) นี้ผู้ประพันธ์ ต้องมีเจตนาพิเศษ คือ เพื่อประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดต่อประชาชน ซึ่งวัตถุหรือ สิ่งของ อันลามกนั้น ไม่จำเป็นต้อง เป็นผู้ค้าโดยตรง เพียงเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้าของตน จึงทํา สลัดมีวีร นำเข้าเข้ามา ส่งออกไป ทําไปหรือส่งให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ⁽¹⁾ ในเมื่อผู้ประพันธ์มิได้เจตนาที่จะนำมาเผยแพร่หรือประสงค์ทางการค้า ฯลฯ ตาม ป.อาญามาตรา 287 (1) ผู้ประพันธ์ย่อมไม่มีเจตนาผิด สมมติว่าผู้ประพันธ์ได้เขียนหนังสือโป๊ หรืองานลามกเสร็จแล้วผู้ประพันธ์ ได้เก็บดังภาพกล่าวไว้ให้ดู เอกสารจะได้มีโฆษณาขึ้น บ้านและเลิกเอาภาพและหนังสือของผู้ประพันธ์ แล้วนำออกไปพิมพ์จำหน่าย หรือนำไปเผยแพร่ต่อประชาชน บัญชีมีอยู่ว่าผู้ลักลอบไปนอกจากมีความผิดฐานลักทรัพย์แล้วจะลงโทษเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ประพันธ์หรือไม่ สำหรับผู้เขียนมีความเห็นว่าผู้ประพันธ์ควรจะได้ลิขสิทธิ์ ในผลงานที่ตนประพันธ์ขึ้นมา เพราะผลงานดังกล่าวที่ผู้ประพันธ์มิได้ผิดกฎหมายแต่อย่างใดทั้งที่โฆษณาหรือหนังสือดังกล่าวก็ควรจะได้ว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ประพันธ์ หรือสิทธิหนึ่งได้แก่สิทธิที่เขียนได้เขียนบทความหรือเรื่องอ่านเล่นและมีข้อความที่เป็นการหมิ่นประมาทผู้อื่น หากแต่ก่อนที่ผู้ประพันธ์จะออกเผยแพร่ต่อบุคคลที่สามนั้น นายนิวัฒน์ ได้เขียนว่าออกไปพิมพ์ โฆษณาโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้ประพันธ์ ซึ่งตาม พ.ร.บ. คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมแล้ว ผู้ประพันธ์ย่อมได้ลิขสิทธิ์แม้ว่าตนเองจะมิได้ออกโฆษณาก็ตามคณะนักกฎหมายนิวัฒน์ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ประพันธ์

มหาวิทยาลัยปวงชนของอิหร่าน ต่อจากหน้า 2

วิชาก่อนออกราชการ หรือการประเมินผลหลังจากออกอากาศไปแล้ว เป็นต้น

6. ตั้งเป้าประสงค์ และกฎเกณฑ์ ของการวิจัย สอการ สอนอย่างรัดกุม
7. จัดลำดับความสำคัญของการวิจัย ตามความจำเป็น ในการนำมาใช้งาน
8. รวบรวม แผนกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับ การรวบรวม ข้อมูล เช่น การรับสมัครนักศึกษา การสอบได้ การทบทวน
9. กำหนดบุคลากรในการดำเนินการวิจัย สอการ สอน เช่น นักเทคโนโลยีการศึกษา ผู้เขียนตำรา ผู้ตีพิมพ์ เจ้าหน้าที่ ออกอากาศ
10. สํารวจและกำหนดวิธีการวิจัยประเมินผลที่ดีที่สุด เพื่อย่นํา ไปประกอบ การตัดสินใจ ในการร่าง กระบวน วิชา และการผลิต สอการ สอนจะได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
11. จัดสรรงบประมาณ ประจำปี เพื่อการวิจัย สอการ สอนโดยเฉพาะ

เรื่องที่น่าสนใจในมหาวิทยาลัยปวงชน

1. บทบาทและหน้าที่ของ สอการ สอนแต่ละชนิด
2. วิธีการ ที่เหมาะสม ในอันที่ จะใช้ สอการ สอนร่วมกับ สอการ สอนอื่น ๆ เช่น บทเรียนแบบโปรแกรมเพื่อสร้าง บทเรียนที่ดีที่สุด
3. รูปแบบ ของโปรแกรม และภาษา ในการ ออกอากาศที่ เหมาะสมกับผู้ที่ ในแต่ละท้องถิ่น
4. ช่วงเวลา ที่ออกอากาศเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเพียงใด
5. ผลของการ ออกอากาศ ในส่วนที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรง จูงใจใคร่เรียน
6. เกณฑ์กำหนด เพื่อการจัด สอการ สอนที่เหมาะสมกับการเรียน แต่ละวิชา (โดยเฉพาะในกรณีเงินลงทุนจำกัด และความ ต้องการ สอการ สอนมีมาก)
7. ประสิทธิภาพของการใช้ สอการ สอน (Integrated) กับการ ใช้ สอการ สอนเดี่ยว
8. เปรียบเทียบ ประสิทธิภาพ ผลของผู้จัดรายการทั้งคุณวุฒิ สูงและคุณวุฒิ ต่ำ
9. จำนวนรายการออกอากาศที่มีคุณภาพที่ผลิต หรือผู้นํา นวการผลิตรายที่จะทำได้
10. วิธีการ และการจัดองค์การ เพื่อการผลิต รายการออกอากาศ ที่เหมาะสมที่สุด ในกำหนดเวลาจำกัดคนและงบประมาณ ที่จำกัด
11. ผลของการใช้ โปรแกรมและฟิล์มภาษาต่างประเทศกับ ชาวพื้นเมือง ในแง่ทัศนคติและแรงจูงใจใคร่เรียน
12. ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด ที่จะนำรายการวิทยุ และ โทรทัศน์มาออกอากาศ
13. แนวอย่างที่เหมาะสมของการใช้ สอการ สอน ในศูนย์ ศึกษาแต่ละท้องถิ่น เช่น เทปโทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง อุปกรณ์การ สอนแบบจุลภาค
14. ปฏิกริยาตอบสนองของผู้ฟังต่อรายการที่ออกอากาศ
15. โอกาสและความ เหมาะสมที่จะนำ สอการ สอนอื่น ๆ หรือ เพื่อนำมาประกอบกับ รายการ โทรทัศน์และวิทยุ เช่น ฟิล์มสตรีป ดาวเทียมสื่อสาร คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

(1) คำอธิบายกฎหมายอาญาประมวลกฎหมาย โดย นายสุภัน พูนพันธ์ พิมพ์ครั้งที่ 4 หน้า 117

วิวัฒนาการของวารสารรัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสถียร เหลืองอร่าม

คณะรัฐศาสตร์

1. บทนำ

เมื่อกาลล่วงถึงคำว่า "รัฐประศาสนศาสตร์" (Public Administration) นับเป็นการชี้ชัดที่จะชี้ให้เห็นว่ามีความเพียงประเด็นเดียวที่จะทำให้งานนี้ได้ เพราะนักวิชาการทั้งหลายต่างก็ได้ให้ความสำคัญความแตกต่างกันออกไป รวมทั้งนักทฤษฎีทางการบริหารก็ได้พยายามที่จะให้คำจำกัดความสั้น ๆ เพื่อให้ได้ใจความ แม้แต่ Dwight Waldo เองท่านก็ได้กล่าวไว้ว่า

...ไม่คงจะให้คำจำกัดความของคำว่า การบริหารงาน โดยให้ยึดหลักเพียงหนึ่งประโยคหรือหนึ่งย่อหน้า ไม่สามารถจะเป็นไปได้ เพราะความหมายที่แท้จริงของคำจำกัดความนั้นต้องบรรจุไว้ด้วย ความหมาย ของ ถ้อยคำมากมาย แต่ถ้าจะบรรจุสั้น ๆ เอาไว้ อธิบายสั้น ๆ ในใจจากความเป็นจริงไป...⁽¹⁾

ตามความหมายของ "รัฐประศาสนศาสตร์" ซึ่งหมายถึง "การบริหารราชการ" อันเป็นกิจกรรมของรัฐ หรือ งานของแผ่นดิน ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของราชการทั้งหลายร่วมกันรวมทั้งข้าราชการการเมืองด้วย เพื่อช่วยกันบริหารงานของรัฐหรืองานของแผ่นดิน โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเทิด แต่ Leonard D. White นักวิชาการที่สำคัญคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกาบอกว่า "ศิลปะในการบริหารราชการนั้นเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ในสังคมมนุษย์มาตั้งแต่ ค.ศ. บรรพบุรุษ และเจ้าเป็นอย่างไรที่มนุษย์จะต้องมี"⁽²⁾ ถ้าหากนักบริหารจะมองและตีความหมาย เทียบ กับ ความ จริง และมี ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน ในกรณีของการจัดการบริหารงานของแผ่นดิน ได้แก่พอขนานนามแห่งราชการ ในสมัยสุโขทัยอันทำให้ประชาชนอยู่ร่วมกันด้วยความร่มเย็นเป็นสุขทั้ง ๆ ที่ในสมัยนั้นมีเครื่องอำนวยความสะดวก และ วิทยาการ แขน ใหม่เกี่ยวกับเครื่องทุ่นแรงจำกัดสงเคราะห์ของมนุษย์ไม่ได้ว่า เนื่องจากพระองค์ท่านได้ตั้งใจปฏิบัติงานแผ่นดินอย่างมีพระปรีชา

สามารถของพระองค์ท่านรวมคำแห่งตนเอง การบริหารราชการ นักวิชาการอีกท่านหนึ่งซึ่งชื่อชอชากือ Felix A. Nigro ได้ให้คำจำกัดความของ "รัฐประศาสนศาสตร์" (Public Administration) ไว้ว่างานทั้งว่า

...เป็นการร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อดำเนินการอันใดอย่างหนึ่งให้บรรลุผลและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน การบริหารครอบคลุมถึงงาน 3 สาขา คือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ การบริหารงานของรัฐมีความสำคัญต่อความวิวัฒนาการกำหนดนโยบายของรัฐ จึงนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการเมือง การบริหารงานของรัฐมีความสำคัญต่อการบริหารงานของเอกชน และความแตกต่างจากการบริหารงานของเอกชนด้วย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกลไกในอันที่จะจัดหาระบบต่าง ๆ เพื่อสังคมและชุมชน...⁽³⁾

ส่วน Victor A. Thompson, Donald W. Smithburg และ Herbert A. Simon ได้ให้คำจำกัดความของ Public Administration ไว้ในหนังสือของเขาวว่า "การบริหารงานเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกันในการ กระ ทำที่พบเป้าหมายร่วมกันให้สำเร็จผล"⁽⁴⁾

จากคำจำกัดความและความเห็นของนักวิชาการทั้งหลาย ก็พอจะสรุปความหมายของการบริหารราชการได้ว่า เป็น การกระทำทางเพื่อมุ่งถึงความสั้น รวบรวม กัน โคนผิด คือ หลักการปฏิบัติที่ปฏิบัติกันโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ เพื่อ

แบ่งระยะเวลาของความจำเป็นอยู่ 3 ระยะด้วยกันคือ ระยะเริ่มต้น : ระยะปฏิรูปฐาน โดยเน้นถึงโครงสร้าง (The Foundation : Structural Emphasis 1887-1945)

นักวิชาการที่ขึ้นชื่อคือชื่อทางรัฐศาสตร์คือ Woodrow Wilson แห่งรัฐ New Jersey ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา เป็นผู้คิดและริเริ่มเห็นถึงความจำเป็นอย่างที่จะต้องมี การ ศึกษา วิชา รัฐ ประ ศาส ทรั ศาสตร์ โดยแยกออกมาเป็นสาขาต่างหาก คือ แยก ออกจาก รัฐ ศาสตร์ เพื่อเน้นถึงด้านการบริหารงานของรัฐหรืองานของแผ่นดินโดยเฉพาะ ที่ทำให้คนได้ชื่นชมกับความทวิภากร ขนเมื่อ ค.ศ. 1887 หรือชื่อ "The Study of Administration"⁽⁵⁾ ซึ่งทำให้เกิดการกระตือรือร้นและใฝ่ฝันว่าให้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานแผ่นดินได้ศึกษาวิชาการ โดย ดั่งนี้เสียก่อน ก่อนที่จะลงมือบริหารงานของรัฐ และในปี ค.ศ. 1887-1940 ได้มีนักวิชาการทั้งหลายได้เขียนตำราและเสนอความคิดเห็นทางทฤษฎีซึ่งพอจะแยกออกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นกลุ่มนักวิชาการทางรัฐศาสตร์ กลุ่มนี้สนใจทางโครงสร้างรูปนัย (Formal Structure) ภายนอกในด้านทฤษฎีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ทางการเมืองและการบริหาร โดยถือหลักของกฎหมายและประวัติศาสตร์อเมริกันเป็นรากฐานในการพิจารณา กลุ่มนี้อาจเรียกว่าเป็นกลุ่มที่คิดทฤษฎีในทางระเบียบแบบแผนของสถาบันเป็นหลัก เจ้าของทฤษฎีที่ชื่อเสียงที่สำคัญ ๆ ได้แก่ Leonard D. White⁽⁶⁾ Frank T. Goodnow⁽⁷⁾ และ W.F. Willoughby⁽⁸⁾

Woodrow Wilson เห็นว่าควรจะแยกการบริหารงานราชการออกจากกรูณาข่ายทางการเมืองโดยเด็ดขาด เพราะการบริหารงานนั้นโดยถือหลักในนามของรัฐบาล ซึ่งได้วางไว้ในรูปของกฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลแห่งกรูณาข่ายราชการจะต้องมีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจไม่มีผลผูกพันกรูณาข่ายจะเสียคือต้องกับประชาธิปไตย เป็นการจำเป็นที่จะต้องให้ราชการสนองรับความรับผิดชอบของมหาชน ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดการควบคุมราชการโดยทางหนึ่ง เนื่องจากกรณีในองค์การแบบแผนโบราณแบบโบราณ การที่จะบริหารราชการได้โดยมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีระเบียบและสร้างให้ประชาชนสามารถเป็นสมาชิกที่เข้าความได้ อย่างดีพอที่จะมีมติมหาชนถูกต้องได้ เมื่อเป็นดังที่กล่าวได้แล้วราชการก็จะกลายเป็นผู้บริหารงานของรัฐ

Frank T. Goodnow ผู้ร่วมนักวิชาการผู้ปกครองแห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบียได้เสนอความเห็น โดยเขียนหนังสือชื่อ Politics and Administration ในหนังสือเล่มนี้เมื่อหัวเรื่องกรูณาข่ายของรัฐบาลและการปกครองกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนแห่งการเมือง และ ส่วนแห่งการบริหาร Woodrow Wilson ได้เขียนเพิ่มเติมว่าส่วนที่เป็นการเมืองอันนี้หมายถึงการเลือกตั้งของเจ้านายและของรัฐและส่วนแห่งการบริหารนั้นหมายถึงงานการบริหารให้เจ้านายนั้นเป็นผลสำเร็จ เหตุที่ Goodnow ได้เขียนแยกออกเป็น 2 ส่วน เช่นนี้เพื่อจะได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารโดยเด็ดขาด

Leonard D. White ผู้เขียนหนังสือในชื่อเรื่องวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ได้เขียนคำนำในชื่อหนังสือที่พิมพ์ใช้สำหรับสอนวิชารัฐประศาสนศาสตร์ แห่งวิทยาลัยเกี่ยวกับวิชาและปัจจัยกับเรื่องในขั้นที่ตำราเรียนและข้อเขียนชื่อ หรือชื่อคือชื่อที่เห็นว่า เขาได้ทำกับของวิชาประวัติศาสตร์ชื่อว่า Introduction to the study of Public Administration ท่านผู้สนับสนุนและเดินตามรอยของ Wilson และ Goodnow คือแนวทางการเมืองออกจากงานราชการประจำแล้วจึงได้เน้นถึงการบริหารงานแผ่นดินว่า เป็น หลักปฏิบัติและประสิทธิภาพหรือวิวัฒนาการของบุคคล คือ รัฐมนตรีหรือออกจากราชการ อันเป็นวิธีการและจุดเริ่มต้นของการบริหารงานบุคคล (Personnel Public Administra-

tion Leonard D. White ยังได้พิจารณาในแนวความคิดเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์ของเขาว่าโปรดให้ความสนใจในเรื่องการจัดระเบียบบริหารราชการประจำ เป็น เรื่อง ใหญ่ เพื่อให้ข้าราชการของรัฐเป็นไปโดยประหยัด และมี ประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ท่านผู้ซึ่งได้ให้คำนิยามของรัฐประศาสนศาสตร์ว่า "เป็นการจัดการเกี่ยวกับคนและวัสดุในทางที่ให้บริการซึ่งกันและกันเพื่อที่จะสำเร็จการกระทำแห่งรัฐ" (The Management of men and materials in the accomplishment of the purpose of state)⁽¹⁰⁾ ตามความหมายก็ถือว่างานของรัฐนั้นเน้นหนักในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต่อสาธารณะ ซึ่งสามารถเรียกได้ว่าความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ออกเสียงเลือกตั้งคือ สภาผู้แทนราษฎร และต่อศาลยุติธรรม อย่างไรก็ดีตามความรับผิดชอบนั้นจะต้องเป็นไปโดยเหมาะสมและถูกต้อง และอีกอย่างหนึ่งงานการบริหารราชการ หรือในทาง รัฐ ประ ศาส ทรั ศาสตร์คือ จะต้องพยายามอย่างเต็มที่ที่จะปลดปล่อยตัวเองให้พ้นจากอิทธิพลทางการเมือง ในขณะที่ White กำลังปรับปรุงตำราเล่มนี้อยู่ ก็มีพระบรมราชโองการปรับปรุงกรูณาข่ายราชการแผ่นดินของอเมริกาอยู่บ้างแล้ว เช่น การนำเอาระบบคุณวุฒิ (merit system) มาใช้ โดยมีกฎหมาย Civil Service Acts ขึ้นใน ค.ศ. 1883 เรียกว่า "Pendleton Act"⁽¹¹⁾

ปี ค.ศ. 1927 นักวิชาการอีกท่านหนึ่งคือ W.F. Willoughby⁽¹²⁾ ท่านผู้ได้เขียนหนังสือสนับสนุนแนวความคิดของ White ก็ให้หลักการเบื้องต้นของกรูณาข่ายราชการ โดยชี้ให้เห็นว่าสำคัญที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเสมือนหนึ่ง คณะ กรรมการอำนาจการและประมุขที่บริหารก็จะต้องมีหลักการใหญ่ ดังนั้นหน้าที่ที่การบริหารย่อมคล้ายกับสภาหรือคณะกรรมาธิการอำนาจการ ส่วนฝ่ายบริหารนั้นเพียงบริหารงานตามกฎหมายและนโยบายที่กำหนดโดยฝ่ายการเมืองเท่านั้น ในขณะนั้นผู้เห็นด้วยกับ Willoughby อย่างมากจนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ได้เปิดสอนวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ขึ้นในสหรัฐอเมริกา

รัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งกลายเป็นวิชาการว่าด้วยหลักการ (Science of Principles) ในปลายปีศตวรรษที่ 19 ใน ค.ศ. 1980 และในปี ค.ศ. 1937 Luther Gulick และ Lyndall Urwick⁽¹³⁾ ได้รวบรวมแนวความคิดเท่าที่พัฒนาทั้งหมดเสนอเป็นหลักการชื่อว่า Papers on the Science of Administration ซึ่งต่อมาได้กลายมาเป็นนามว่าหนังสือทฤษฎีสถาบันพฤติกรรมและการแวดล้อมในระยะที่ 2 ได้กล่าวถึงและโจมตีที่กลางเอกสารงาน Gulick และ Urwick ได้เสนอชื่อเขียนของเขาเองในหัวข้อเรื่อง Notes on the Theory of Organization⁽¹⁴⁾ โดยได้กล่าวไว้ว่า สาธารณภาพของนักบริหารชั้นสูงนั้นอยู่ 7 ประการคือ "การวางแผน การจัดองค์การ การจัดกำลังงาน การอำนาจการ การประสานงาน การรายงาน การทำงบประมาณ"

นอกจากนี้แล้ว Gulick ยังได้แยกประเภทลักษณะการ จัดองค์การออกเป็น 4 ชนิดคือ ตามวัตถุประสงค์ ตามวิธีปฏิบัติงาน ตามการปฏิบัติงานบริหาร ให้ผู้รับผิดชอบและตามแหล่งที่ตั้งการปฏิบัติงาน⁽¹⁵⁾ ซึ่งองค์การต่าง ๆ ก็จะมีลักษณะใหม่เอี่ยมไปอย่างหนึ่งอย่างใดและเขาก็ได้ เสนอ ข้อคิด และข้อ เสนอของคณะลักษณะอื่น ๆ และทวิภากรรัฐประศาสนศาสตร์ ที่เป็นหลักการ โครงสร้างรูปนัยได้บรรลุผลคือตัวนั้น ก็เพราะหลังจากนี้ รัฐประศาสนศาสตร์ได้หันมา สนใจ ใน ปัญหาที่ เกี่ยวด้วย "ตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การ" โดยได้ให้ความ สนใจเอาใจใส่เรื่องโครงสร้างที่เสนอหรือเป็นสิ่งที่สนใจ ซึ่ง ส่วนหนึ่งของตัวโครงสร้างดังกล่าวเรียกว่า "Human Elements Approach" แนวความคิดดังกล่าวนี้ Gulick Urwick และ Mame P. Follett ได้เขียนบทความที่ชื่อว่า "มนุษย์สัมพันธ์" คือมีความสัมพันธ์ทาง พฤติกรรมกับพฤติกรรมและลักษณะอื่น ๆ (16) คือว่า K. H. A. Ledford ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับแนวคิดของกรูณาข่ายวิวัฒนาการในทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ไว้ ก็พอจะเห็นภาพวิวัฒนาการใหม่ ๆ

แพทย์เอกสิทธิ์

ผู้สูงอายุควรบริโภคอาหารอย่างไร

อาจารย์ ทวี อุทัยสำราญ
คณะสัตวศาสตร์

ในร่างกายน้อยวัยเมื่ออายุสูงขึ้น ขบวนการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงจะทยอยเกิดขึ้นเมื่ออายุสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้เรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงนี้พวก Cell และ Tissue และอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายจะทำหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไป หรือหย่อนสมรรถภาพ ไม่สามารถทำงานได้เหมือนกับตอนอายุน้อย ๆ เช่น กล้ามเนื้อเกิดการเคลื่อนไหวของลำไส้ ตลอดจนการทำงานของขนถ่ายขับถ่าย ทำให้การย่อยอาหารซึ่งมีอยู่สูงในวัยเด็กต้องมาปรับให้ช้าลงและแปรปรวนขึ้นตามอายุมากขึ้น เพราะเนื้อเยื่อที่ยังและปริมาณ enzyme ที่มีอยู่ในวัยชราจะลดลงไปด้วย อาหารบางอย่างจะถูกย่อยไปโดยไม่สมบูรณ์ เช่น พวกไขมัน จะถูกย่อยยากขึ้น เพราะตัวเอนไซม์ enzyme ที่ใช้ย่อยไขมันในวัยชราจะลดลงหรือลดเหลือในกระเพาะมีจำนวนน้อยลง เป็นเหตุทำให้พวกแร่ธาตุออกดุดซึม ได้น้อยกว่าวัยเด็กจึงอาจทำให้เกิดโรคโลหิตจางได้ง่าย เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าประมาณ 86.94% ของคนสูงอายุป่วยเป็นโรคตับ เมื่อคนทำงานผิดปกติหรือไม่สะดวกก็มีผลต่อการย่อยอาหารซึ่งลดจนถึงการใช้อาหารในร่างกาย อันเป็นช่องทางให้เกิดโรคขาดอาหารได้

พวกต่อมต่าง ๆ เป็นพวกที่เสื่อมไม่ทำงานลดน้อยกว่าเดิมลงไปด้วย ปริมาณของฮอร์โมน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการในร่างกายน้อยลงลง ทำให้อาหารที่กินเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสรีรวิทยา และการสลายตัวของอาหารหลายชนิด เช่นพวกสารอาหาร Protein ไขมัน Ca และพวก Vitamin B₁₂ จะเห็นได้ว่าอาหารที่กินเข้าไปนั้น ในร่างกายจะมีมากขึ้น นอกจากนี้จะเห็นว่าสรีรวิทยาของกระดูกหรือเนื้อเยื่อของ โครงกระดูกในร่างกายน้อยลง จะค่อย ๆ ลดลง ซึ่งแสดงว่าไม่มีการสร้างเซลล์ของกระดูกสร้างกระดูกเกิดขึ้นน้อยกว่าเดิม ตรงกันข้ามที่ Cell ของกระดูกกลับมีการสลายตัวมากขึ้น ซึ่งทำให้เป็นโรคกระดูกเป็นโพรงหรือพรุน (osteoporosis) ได้ง่าย

อวัยวะอื่นที่เสื่อมลงไปด้วย เช่น การทำงานของพวกไตทำหน้าที่กรองของเสียได้ไม่เต็มที่

ด้วยเหตุนี้ จะปรากฏว่าผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้สูงอายุวัยสูงอายุนั้นเป็นโรคที่มากมาย อาจจะมีถึงสี่ห้าชนิดก็ได้

ที่สังเกตุเห็นส่วนมากมักจะไม่มีพินเนื่องจากพินเป็นส่วนแรกที่เกิดอาหารทำให้การย่อยเกิดขึ้น แคนสูงอายุนั้นพินเคียวอาหารจึงทำให้การย่อยช้า และการดูดซึมก็จะช้าตามไปด้วย

ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับวัยชรา คือพวกสูงอายุที่มีปริมาณน้อยโรคความดันโลหิตสูง มักจะพบชามจะเป็นการบวมของหลอดเลือดและการประกอบการทำงานที่น้อยลง จึงทำให้ความอยากอาหารจะน้อยลงตามไปด้วย

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาหารของผู้สูงอายุ กล่าวคือบุคคลในวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมาแล้ว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องระมัดระวังเอาใจใส่ในเรื่องการบริโภคอาหารให้มากขึ้นเป็นพิเศษ แต่เท่าที่พบปรากฏว่าบุคคลส่วนมากยังขาดความรู้ในเรื่องการบริโภคอาหาร จะพบว่าในต่างประเทศพยายามคิดค้นเรื่องจะทำให้คนสูงอายุมีสุขภาพสมบูรณ์ และจะมีโรคอาหารอย่างไร และจะแนะนำให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุบริโภคอาหาร โดยได้เริ่มสนใจศึกษาความต้องการโภชนา (อาหาร) ของผู้สูงอายุ และเปิดทางส่งคน ที่สูงอายุไปรับทราบ

ก็ได้เริ่มมีการแก้ไข เมื่อไม่นานมานี้เองผลจากการสำรวจอาหารของคนที่ทั่วไปปรากฏว่าอาหารที่บริโภคส่วนใหญ่เป็นพวกคาร์โบไฮเดรตและไขมัน ก็กินพวกเนื้อสัตว์ ไข่ นม ผักและผลไม้ซึ่งมักจะเป็นเหตุทำให้เกิดโรคขาดอาหารขึ้น โดยเฉพาะจะพบว่าขาดพวก protein ขาดแร่เหล็ก Ca หรือพวกขาด Vitamin B₁₂ ซึ่งเป็นช่องทางให้เกิดโรคโลหิตจางอีกด้วย การบริโภคอาหารไม่ถูกต้องในวัยนี้ ก็ทำให้ร่างกายทรุดโทรมหรืออวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายเสื่อมสมรรถภาพ เรามักจะได้ยินเสมอว่า บุคคลในวัยชราจะเจ็บป่วยบ่อยครั้งง่าย จึงจะเห็นได้ว่าอาหารเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับผู้สูงอายุ ส่วนมากผู้สูงอายุไม่เข้าใจในเรื่องรับประทานอาหาร จึงทำให้มีโรคขาดอาหารกันมาก และจะพบว่าผู้สูงอายุส่วนมากมักขึ้นอยู่กับบริโภคอาหารเป็นหลักแต่เขายังไม่ค่อยจะเปลี่ยนเนื้อได้รับคำแนะนำให้กินมาบริโภคอาหารที่ถูกต้องและมีคุณค่าสมบูรณ์ทางโภชนาการ

ปัญหาส่วนมากจะพบเสมอในท้องถิ่นกนคร คืออาหารบางอย่างไม่ แคนสูงอายุนั้นไม่รู้จักใช้สิ่งของบางอย่างแทนอีกอย่างซึ่งมีคุณค่าทางอาหารเหมือนกัน และส่วนมากพวกสูงอายุจะไม่ค่อยรับประทานอาหาร โดยชอบคิดว่าตนเองชีวิตไปไม่กี่วันก็จะตาย และคิดว่าคนทำงานไม่ไหวก็ควรจะบริโภคอาหารแต่อย่างใด โดยคิดว่าลูกหลานจะยากจนเพราะตนบริโภคอาหารมากเกินไปจึงทำให้เป็นโรคขาดอาหารในวัยชรา บ้างพวกก็มีอารมณ์ไม่ค่อยดี และไม่ค่อยสบายเพราะเมื่อเห็นลูกหลานที่อะไรโรคร้ายก็เกิดความน้อยใจขึ้นมา ก็ทำให้เกิดเบื่อหน่ายไม่ยอมกินบริโภคอาหาร

ความต้องการอาหารของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุต้องการพลังงานลดน้อยลงไปเนื่องจากการทำงานที่ใช้กำลังงานน้อยลงไป และอัตราการเผาผลาญอาหารในร่างกายก็ลดน้อย (ประมาณ 10-16% หรือมากกว่า การวัดคนสูงอายุจะดูว่ามากก็เพราะเหตุที่ร่างกายต้องการใช้พลังงานน้อยและเนื้อที่บริโภคไม่ลดจำนวนกาลอริ่ง ซึ่งอาจจะมีเกิดจากคนสูงอายุซึ่งมีความอยากบริโภคอาหารยังดีอยู่ ไม่ลดน้อยลง หรือ ชอบกินพวกขนมหวานให้แรงงานมากที่สุด เหตุเนื่องจากพินไม่ลดลงกินพวกผักผลไม้ไม่ลดลงหันมาหาขนมแทน หรือบางพวกเกิดจากจิตใจเป็นได้เพราะผู้สูงอายุบางคนกินมากเพื่อชดเชยกับการที่ไม่ได้รับตอบสนองทางอารมณ์ในทางอื่นได้ จึงพบว่าผู้สูงอายุบางคนอ้วน ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยแก่ผู้สูงอายุทางองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ได้กำหนดไว้ว่าผู้สูงอายุควรลดพลังงานได้จากอาหาร 7.5% ทุก ๆ 10 ปี ที่อายุเพิ่มจาก 60-70 ปี และต้องลดลงไปอีก 10% เมื่ออายุสูง 70-80 ปี การลดพวกพลังงานควรลดจากอาหารพวกคาร์โบไฮเดรต และไขมัน แต่พลังงานที่ได้จาก protein ไม่ควรลดเพราะ protein ยังมีส่วนประกอบที่ร่างกายจำเป็นต้องใช้ เช่น การลดพลังงานควรลดจากอาหารที่มีรสหวาน เช่น พวกน้ำตาลเพราะพวกนี้ให้พลังงานได้ 100%

พวกไขมันควรลดเพราะให้พวก cal. สูง นอกจากนี้ยังย่อยยากอีกด้วยมีผลกล่าวกันมากถึงการบริโภคอาหารที่มีไขมันมาก เพราะอาจทำให้โคเลสเตอรอลในเลือดสูงอันอาจมีผลให้เกิดเส้นโลหิตอุดตันได้ อันที่จริงแล้วโคเลสเตอรอลสังเคราะห์ในร่างกายได้ ดังนั้นมีไขมันนำให้ลดอาหารที่มีโคเลสเตอรอล แต่ต้องเข้าใจว่าไม่ใช่ทั้งหมดเลยต้องลดที่น้อยลงเพราะบางอย่างอาหารมีโคเลสเตอรอลสูงก็จริงแต่ก็ยังมีสารอื่นปะปนมาด้วยซึ่งสารเหล่านี้ร่างกายก็ต้องการเหมือนกัน ดังนั้นต้องไขความรู้อย่างดีเกี่ยวกับโรคอาหารต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องความต้องการ เช่น ในไข่แดงและนมมีโคเลสเตอรอลสูง แต่ก็ยังมีแร่ธาตุอื่นปะปนมาด้วยซึ่งถ้าเกิดขาดอาหารพวกนี้ ก็เกิดโรคได้ เพราะที่ร่องทางอาหารได้ ดังนั้นก็ควรจะกินไข่แดงและนมที่มีไขมันต่ำพวกวิตามิน A & D ปนอยู่ เช่นพวกไขมันที่ได้จากพวกพืชเป็นต้น กล่าวคือถ้ากินไข่แดง 100 กรัม

พวก protein จึงมีร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่แล้วก็ตาม แคนสูงอายุก็ต้องการ protein เพื่อไปเสริมสร้างอวัยวะต่าง ๆ ที่ทรุดโทรมให้คืนดีเดิมเพราะส่วนมากเราจะพบว่าผู้สูงอายุขาด protein กันเป็นส่วนมาก บางทีจะพบมีอาการบวมเห็นอยู่แต่ไม่พองและมีความดันโลหิตต่ำ เนื่องจากมีการขาด protein สำหรับมารักษาอาจเกิดได้หลายอย่างเช่น เกิดจากบริโภคอาหารที่มี protein น้อย ก็อาจจะสับสนกับไม่ได้มีเงินซื้อเพราะอาหารพวกนี้ราคาแพง ขาดความรู้ที่จะหาอาหารที่ราคาถูกมาแทนอาหาร protein ที่ราคาแพง อาจเกิดจากการไม่มีพินที่จะเคี้ยวอาหารให้ละเอียดและไม่รู้จักดัดแปลงอาหารให้เหมาะสมกับสภาพของร่างกาย ดังนั้นจึงทำให้ร่างกายขาดอาหารพวก protein ร่างกายไม่สามารถเก็บพวก protein ไว้ได้ดังนั้นผู้สูงอายุควรได้รับสารอาหารประมาณ 1-1.2 gm./Kg./day

แร่ธาตุต่าง ๆ ร่างกายเมื่ออายุมากขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมาแล้ว จะพบว่ามีการขาดการสมดุลของแคลเซียมคือแคลเซียมจะค่อย ๆ ไล่ไปได้ง่าย อันตรายคือ เมื่อแคลเซียมหลุดออกจากกระดูก ทำให้เกิดโรค osteoporosis กระดูกเปราะง่ายในคนสูงอายุ แคลเซียมเป็นแร่ธาตุที่สำคัญสำหรับผู้สูงอายุและผู้สูงอายุควรรับประทานพวกเหล็กซึ่งนับว่าสำคัญเช่นกัน บางคนก็คิดว่าเมื่อร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว Ca ไม่จำเป็นก็ได้ แต่ Ca หาได้เท่าที่เท่าเทียมกับโครงสร้างของกระดูกไม่ได้ Ca ยังมีความสำคัญในการแข็งตัวของโลหิตเกี่ยวกับความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อและประสาทที่สมบูรณ์อีกด้วย เมื่อร่างกายได้รับ Ca ไม่พอที่จะไม่ดึงจากกระดูกดังกล่าวมาแล้ว แต่ Ca ที่ได้จากอาหารจะถูกดูดซึมเข้าร่างกายได้ หรือ ไม่นาน ต้องขึ้นอยู่กับพวก Vit. C เพราะ Vit. C เป็นตัวช่วยให้ Ca ซึมเข้าร่างกายได้ง่าย ดังนั้นคนสูงอายุก็ควรได้รับ Ca วันละ 800 mg.

พวก Vitamin คนสูงอายุก็ต้องการพวก Vitamin เพื่อช่วยทำให้ร่างกายทำงานเป็นปกติ และมีสุขภาพทั่วไปและยังเป็นตัวช่วยให้เรารู้สึกต่าง ๆ ซึมเข้าสู่ร่างกายได้รวดเร็วอีกด้วย

สำหรับพวกนี้เป็นสารสำคัญที่จำต้องได้ ให้เพียงพอเพื่อการดำเนินงานของอวัยวะต่าง ๆ โดยเฉพาะเพื่อให้สารอาหารต่าง ๆ กระจายไปให้ทั่ว Cell ของร่างกายเพื่อการดำเนินงานของไต และการทำงานของระบบการย่อยและขับถ่าย ดังนั้นคนสูงอายุควรได้รับวันละ 5-8 แก้ว

ส่งอาหารต่าง ๆ ผู้สูงอายุควรได้รับประจำวัน สำหรับผู้มีอายุ 65-75 ปี

สารอาหาร	ชาย	หญิง
พลังงาน	2,200 cal.	1,800 cal.
Protein	70 gm.	58 gm.
Ca	0.8 gm.	0.8 gm.
เหล็ก	10 mgm.	10 mgm.
Vitamin A	5,000 ยูนิต	5,000 ยูนิต
Thiamine	0.9 mgm.	0.8 mgm.
Riboflavin	1.3 mgm.	1.2 mgm.
Niacine	15 mgm.	13 mgm.
Ascorbic acid	70 mgm.	70 mgm.

เมื่อทราบว่าผู้สูงอายุควรได้รับอาหารเท่าไรต่อวันแล้ว ลักษณะของอาหารที่ผู้สูงอายุบริโภค ว่ามีลักษณะอย่างไร ควรพิจารณาเพื่อความเหมาะสมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายดังกล่าวมาแล้ว ดังนั้นอาหารของผู้สูงอายุควรจะได้เป็นอาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องกินถึง 4-5 มื้อ เพราะ ปริมาณอาหารที่ลดลง

ผู้สูงอายุควรบริโภคอาหารอย่างไร

ต่อจากหน้า 5

เปลี่ยนแปลง ดังนั้นถ้าจะเปลี่ยนแปลงก็ต้องคำนึงถึงความต้องการของร่างกายด้วย

2. อาหารก็ต้องสะอาดอาหารที่ประเภทให้แรงงานสูง คือพวกอาหารไขมันและพวกคาร์โบไฮเดรต ก็ต้องลดลงประมาณ 10-30% ตามอายุที่สูงขึ้น

3. อาหารที่ต้องลดปริมาณลงแต่ต้องมีการให้บ่อย ๆ เพื่อไม่เป็นการทุพโภชนาการ

4. ต้องคำนึงให้มากเพราะถ้าอาหารแข็งแล้วก็จะลำบากแก่คนสูงอายุเพราะไม่มีฟัน ดังนั้นอาหารควรเป็นอาหารที่อ่อนนุ่ม รสอร่อยและดูดซึมได้ง่ายรวดเร็ว

5. เมื่ออาหารนั้นคุณค่าอาหารครบแล้วก็ต้องคำนึงถึงสีสันของอาหารด้วย เพื่อจะก่อให้เกิดความอยากรับประทาน เมื่อเห็นสีของอาหารกลิ่นและรส และอาหารต้องมีผลตกด้วย เพื่อบอกกันท้องผูก อาหารต้องมีน้ำเพื่อจะช่วยให้สารต่าง ๆ ซึมเข้าสู่ร่างกายได้รวดเร็ว

6. สภาพโดยทั่วไปเกี่ยวกับสุขภาพจิต เพราะบางคนสูงอายุถูกปล่อยคนเดียวขาดคนเอาใจใส่ดูแล ทำให้เกิดความหมกหมองที่จะมีชีวิตต่อไป ไม่มีความอยากอาหาร จึงมีการกินไปอยู่เพ้อวันหนึ่ง ๆ ก็พอ โดยคิดเสียว่าอยู่ก็ไม่วันก็จะตาย หรือบางทีพวกกลัวถูกหลอนจะหมดเปลืองตัวอย่างอาหารของผู้สูงอายุ 75 ปี บริโภคผลิตภัณฑ์นมได้ต้องการพลังงานวันละ 1700 กิโลแคลอรี

อาหารเช้า

ข้าวต้มหอยนางรม
ข้าวสาร 30 gm. หอยนางรม 100 gm. ไข่ไก่ 1 ฟอง นมสด(วัว)100 gm. ส้มเขียวหวาน 2 ผล ประมาณ 200 gm.

อาหารกลางวัน

ข้าวสวย 1 ถ้วย หัวผักกาดขาว ปลาทอด ลงสาด
ข้าวสาร 50 gm. ไข่อ่อน 50 gm. หัวผักกาดขาว 30 gm. ปลาทู 100 gm. ผลไม้ลงสาด 300 gm.

บ่าย

นม 14.00 น.
น้ำส้มคั้น 1 แก้ว ประมาณ 200 gm.

อาหารเย็น

ข้าวสวย ต้มยำปลาช่อน ไข่ต้ม ฝรั่ง
ข้าวสาร 70 gm. ปลาช่อน 100 gm. ไข่ต้ม 50 gm. ฝรั่ง 200 gm.

ก่อนนอน

นมวัว 1 แก้ว ประมาณ 200 gm.
รวมพลังงานได้ 1722 cal.
โปรตีน 92.08 gm.
คาร์โบไฮเดรต 175.4 gm.
ไขมัน 47.2 gm. และ แคลเซียม 1.8 gm.
วิตามิน A. 3775.5 ไอ.ย.
วิตามิน C. 259.6 มิลลิกรัม
วิตามิน B₁ 1.7 มิลลิกรัม
วิตามิน B₂ 2.1 มิลลิกรัม

อาหารของผู้สูงอายุ 75 ปี บริโภคผลิตภัณฑ์นมไม่ได้ ต้องการพลังงานวันละ 1700 cal.

อาหารเช้า

ข้าวต้ม ไข่ต้ม เต้าหู้ ไข่ลวก 3 ฟอง ส้มเขียวหวาน
ข้าวสาร 30 gm. ไข่ต้ม 100 gm. เต้าหู้ 80 gm. ไข่ลวก 1 ฟอง ส้มเขียวหวาน 150 gm.

อาหารกลางวัน

ข้าวสวย ต้มกะทิปลาช่อน ปลาตุ๋น ส้มเขียวหวาน
ข้าวสาร 50 gm. มะพร้าวขูด 50 gm. ปลาช่อน 50 gm. เอนแต้ 50 gm. ส้มเขียวหวาน 1 ผล 100 gm.

อาหารเย็น

ข้าวสวย แคลสั้มมะละกอ ถั้ว ถั้ว ปลาทูอ่อน ปลาเค็ม
ผัดเห็ด ข้าวสาร 70 gm. มะละกอ 100 gm. ถั้วนาง 150 gm. ปลาช่อน 100 gm. ปลาเค็ม 30 gm. ผัดเห็ด 50 gm. ผลไม้กล้วยหอม 1 ผล 100 gm.

ก่อนนอน

น้ำส้มคั้น 1/2 แก้ว ประมาณ 150 gm.
รวมพลังงานที่ได้รับ 1727.5 cal.
โปรตีน 112.9 gm.
คาร์โบไฮเดรต 179.6 gm.
ไขมัน 36.7 gm.
แคลเซียม 0.9 gm.
วิตามิน A. 2380 ไอ.ย.
วิตามิน B₁ 1.8 มิลลิกรัม
วิตามิน B₂ 1.2 มิลลิกรัม
วิตามิน C 245.5 มิลลิกรัม

สรุป อาหารของผู้สูงอายุจะได้อาใจใส่ดูแลให้มาก เพราะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายไปจากเดิม และอาหารก็ต้องให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เช่น คนสูงอายุใช้แรงงานน้อย ก็ต้องลดพวกอาหารที่ให้แรงงานสูง และพวก protein ก็ต้องได้รับคั้ง สารอาหารพวกให้แรงงานสูงได้แก่พวกคาร์โบไฮเดรต ไขมันควรลดน้อยลง ส่วนแร่ธาตุก็ควรได้รับ เพราะถ้าร่างกายผู้สูงอายุ ถ้าไม่ได้รับพวก Ca เข้มพอก็จะไปดึงมาจากกระดูกทำให้กระดูกเปราะดังกล่าวนั้นแล้ว ข้อที่ควรพึงระวังเรื่องอาหารของคนสูงอายุก็คือความอ่อนแอของอาหาร เพราะคนสูงอายุไม่มีฟัน อาหารต้องอ่อนและย่อยง่าย แต่ดูดซึมง่ายด้วยจึงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สูงอายุ ถ้าหากผู้สูงอายุได้รับโภชนาการที่กล่าวมาแล้วก็จะทำให้สุขภาพสมบูรณ์.

วิวัฒนาการของวิชา

ต่อจากหน้า 4

รัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

1. Dwight Waldo. The Study of Public Administration (Alabama : University of Alabama Press, 1956)
2. Felix A. Nigro, Modern Public Administration (New York : Harper and Row Publishers, 1970)
3. Keith M. Henderson, A Brief Guide to American Administration For Non-American (Bangkok : NIDA, 1963)
4. Leonard D. Whith, Introduction to the Study of Public Administration (New York : Macmillan Co., 1955)
5. Woodrow Wilson. The Study of Public of Administration "Political Science Quarterly", Vol 2 (June 1887)
6. Frank T. Goodnow Politics and Administration (New York : Macmillan Co., 1920)
7. Frederick Taylor. The Principles of Scientific Management (New York : Harper and Brothers, 1947)
8. Luther Gulick and LyndaH Urwick. Paperson the Science of Administration and Sons, Ltd., 1919)
9. White. Ibid., pp. 5-6
10. Henderson. Ibid., p. 14
11. Gulick and Urwick, pp. 8
12. อรุณ วัชรธรรม. พัฒนาการของวิชารัฐประศาสนศาสตร์. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด 2517
13. อรุณ วัชรธรรม. Ibid., pp. 5-10

รักต้องห้าม

อาจารย์ชยาภรณ์ ผู้พิทักษ์ คณะมนุษยศาสตร์

เห็น title ชื่อนี้ย่อ่าเพ็งเกิดจิตจรรยาว่าเป็นคอลัมน์นิเวศวิทยาวิจารณ์รัก แสดงนำโดยสตีฟแมคควีน และนาตาลีวู้ด ที่ฉายที่โรงภาพยนตร์แถว ๆ ในเมืองโนน

ความจริงก็คือ ผู้เขียนกำลังจะเสนอสิ่งที่เรียกว่าองค์ประกอบที่เป็นโรแมนติก (romantic elements) อันแฝงอยู่อย่างชัดเจนในบทกวีนิพนธ์ของ Alexander Pope กวีสำคัญชาวอังกฤษแห่งศตวรรษที่ 18 สมัยเดียวกับ Jonathan Swift ผู้เขียน Gulliver's Travels ที่มีคนอ่านทั่วโลก

และบทกวีนิพนธ์ของ Pope อันเป็นที่มาของ "รักต้องห้าม" คราวนี้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Eloisa to Abelard ชื่อแรกเป็นชื่อหญิงสาวสวยและชื่อหลังคือชายคนรักของเขอ Pope ได้นิพนธ์ร้อยกรองชิ้นนี้ขึ้นจากนิยายรักรัตนของคณูหนึ่งซึ่งเป็นรักต้องห้ามที่เกิดจากความไม่ยินยอมดีและยินยอมจากครอบครัวของคนทั้งสอง ทำนองเดียวกับเรื่องราวของ Romeo and Juliet หากแต่ความรักของ Eloisa และ Abelard มิได้จบลงที่ความตายพร้อมกัน (ที่จะทำให้พวกมันนิรันดรในโลกลูก)

ตรงกันข้าม ทั้งคู่ต้องจากกันชั่วกัลปาวสานในโลกนี้ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งทราบดีและเจ็บปวดต่อหัวใจยิ่งกว่าหลายสิบเท่า ในสมัยโน้นวิธีดับความทุกข์ทางกายและใจที่นิยมก็คือพึ่งพาศาสนา (Christianity) (ซึ่งเดี๋ยวนี้อีกเถอะ คนออกหาก้าวเข้าวัดเข้าป่ามึงไป)

ดังนั้น Eloisa จึงกลายเป็นแม่ชีฝ่ายภักดีขึ้นมาในช่วงที่เหลือไว้กับร่วมไม้ขายของโบสถ์และไม้กางเขน ส่วน Abelard ก็หนีไปไกลและบวชเป็นพระเช่นเดียวกัน ทั้งสองต่างหายสาบสูญไปจากโลกแห่งความเป็นจริงนานแสนนาน จนกระทั่งต่อมา Eloisa ได้อ่านจดหมายของ Abelard ที่มีถึงเพื่อนคนหนึ่ง เล่าถึงความทุกข์ที่เสียอยู่ในใจและความโชคร้ายต่าง ๆ นานาในถ้อยคำที่ไม่ทันมอดก็ขึ้นเพราะความรัก จิตใจของ Eloisa รุ่มร้อนเต็มไปด้วยความ

ภาพแห่งความหลัง ความสงสาร ความอ่อนโยนคลเคล้ากัน ชูช่าวอันเสียใจและศักดิ์สิทธิ์ที่เธอครองอยู่นั้นและในนามของพระคริสต์ผู้เป็นสวามีหาได้มีอิทธิพลเหนี่ยวรั้งจิตใจอันโยเยหาของ Eloisa ไม่ ในกวีนิพนธ์เรื่องนี้ของ Pope Pope ได้จับเอาตอนที่ Eloisa พรรณนาความรู้สึกรุ่มร้อนโหยหาและไม่สมประสงค์ของเธอนั้นยังเป็นอยู่ในโบสถ์ห่างไกล ความรู้สึกของเธอเป็นอารมณ์อันเกิดจากความผิดหวัง (the unfortunate passions) Pope มีจุดประสงค์จะให้กวีนิพนธ์ชิ้นนี้เป็นวรรณกรรมโรแมนติก แทนการเสนอสิ่งที่สมนัยนั้นแพร่หลาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกวีนิพนธ์เสียดสีสังคม หรือออกมาในรูปล้อเลียนมหากาพย์ (mock epics) เรื่อง Eloisa to Abelard ของ Pope จึงเป็นข้อยกเว้นในจำนวนน้อยชิ้น

องค์ประกอบของโรแมนติกมีอะไรบ้างจากเรื่อง Eloisa to Abelard ?

หลายคนคงคุ้นหูกับคำว่าโรแมนติกบ้างพอสมควร โดยแรก ๆ มักคิดว่าเป็นเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ อย่างเดียว ไม่ใช่เป็นเรื่องเพื่อฝัน เรื่องจินตนาการ เช่นบางคราวอาจเคยเห็นเพื่อนที่กำลังมีความรักและฝันหวานอยู่เสมอว่า "แหม โรแมนติกจริงนะ" หรือบางครั้งใครสักคนที่ชอบนั่งเฝ้าคาเฟ่ดูดาวดูเดือน ฟังเสียงคลื่นเสียงนกกาอาจจะถูกเรียกว่า "เฮอะ เจ้าหมอนี่โรแมนติกไม่เข้าเรื่อง" อะไรเทือกนี้ แต่ความจริงก็คือยังมีอีกหลายเทือกที่คำว่าโรแมนติก (romantic) ครอบคลุมไปถึง มันไม่ใช่แค่นั้น

พูดกันอย่างง่าย ๆ romantic เป็นคำที่ใช้หมายถึงที่อ่อนโยน (sentimental) อ่อนไหว (sensitive) มีอารมณ์ (emotional) เพื่อฝัน (fanciful) เต็มไปด้วยจินตนาการ (imaginative) สิ่งที่เป็นธรรมชาติแท้ ๆ (nature) และทัศนียภาพพระการตาและภูมิทัศน์ (landscape) นอกจากนี้ สิ่งที่เป็นของดั้งเดิมไม่ได้ถูกปรุงแต่งหรือสังเคราะห์หากแต่ความเป็นของแท้และความเป็นดั้งเดิม (originality & primitivity) ก็จัดเป็นโรแมนติก

อีกอย่างคือ มันเป็นโรแมนติกในหมายถึงการพรรณนาหรือแฝงสิ่งที่ลึกลับ เสียด (the past) การพรรณนาสิ่งที่ยังถูกค้นพบหรือหลงเหลืออยู่ สิ่งลึกลับซึ่งมีฉากเป็นขบวนการปริศนาลึกลับหรือลุ่มลึกลับ ปราสาทเก่า ๆ ยากอ่านชยา หรือแม่แต่การ

ต่อจากหน้า 6

พรรณานวามาคยก็เป็นโรแมนติก ความนิยมให้ร้อยกรองและร้อยแก้วออกมาในรูปที่พรรณานามนี้เรียกว่า Romanticism ซึ่งมีกำเนิดในประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 18 ตอนปลาย อันเกิดจากการที่กวีและนักประพันธ์สนใจสิ่งที่อยู่ไกลตัว และความรู้สึกส่วนตัวมากกว่าสนใจสิ่งที่เป็นสาธารณะทั่วไป โดยมุ่งที่ตัวบุคคลคือกวีหรือนักประพันธ์เอง มากกว่าที่จะใช้เวลาเพื่อเสียดสีสังคมและเสียดสีความรู้สึกส่วนตัว รายละเอียดในเรื่อง romanticism นี้มีให้ค้นหาความและหาอ่านได้ตามห้องสมุดในที่นี้ผู้เขียนพูดอย่างย่อและง่ายที่สุด

จะเห็นได้ว่าคำว่าโรแมนติกมิได้แคบอยู่เพียงแต่เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ประการเดียว ในเรื่องที่ยกมานี้ นอกเหนือจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรักที่เศร้ารันทดแล้ว Eloisa to Abelard ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นโรแมนติก (romantic elements) ได้อย่างเต็มภาคภูมิ Eloisa เป็นหญิงสาวที่ sensitive และ passionate ในขณะที่เดียวกับที่เธออ่อนไหวต่อข่าวที่ว่าคนรักยังมีชีวิตอยู่และเป็นชีวิตที่ล้ำค่า เธอก็มี passions หลุ่งขึ้นทันที เท่านั้นยังไม่พอ Pope ได้วาดภาพให้เธอกล่าวถึงสิ่ง ๆ ออกมาอันเป็นความไม่พอใจ หากทว่าข้อคำของ Eloisa นั้นเหลือเชื่อ (exaggerate) และสิ่งที่เธอกล่าวถึงส่วนแต่โรแมนติก (romanticize) ซึ่งการ exaggerate และ romanticize นี้เป็นกลวิธีทำให้ร้อยกรองเป็นโรแมนติกเพราะทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์รุ่มร้อนหรือเย็นเยือก คล้อยตามไปด้วยร้อยกรองนั้น ๆ เช่น ตอนที่ Eloisa romanticizes ความรักของเธอว่าไม่มีอำนาจใด ๆ อีกแล้ว ไม่ว่าชื่อเสียง ทรัพย์สินตุณการ หรือเกียรติยศจะเสมอเทียบเท่าความรัก และคนที่เสาะหารักก็เพื่อความรักเพียงประการเดียว

Eloisa คร่ำครวญไว้ดังนี้

Fame, wealth, and honour ! what are you to Love ? (l. 80)

Who seek in love for aught but love alone.

(l. 84)

การที่ Eloisa romanticizes ความรักของเธอจึงเป็น ideal พิเศษ สูงส่งและหายากเช่นนี้ ความรักของเธอจึงเป็น ideal ไป เพราะยากจะเกิดขึ้นหรือเป็นไปได้กับคนทั่วไป ซึ่งก็ตรงกับสิ่งที่โรแมนติกจะได้แก่สิ่งที่เป็นไปได้ยาก แม้กระนั้นก็มีผลต่ออารมณ์ไว้เช่นนั้น และคนประเภทนี้ก็เป็นคนโรแมนติกยังมีอีกหลายตอนที่ Eloisa ได้พรรณานวามอลังการ convince ผู้อ่านให้คล้อยตามว่าความรักของเธอกับ Abelard นั้นล้ำเหนือ และผู้อ่านก็เกิดความรู้สึกว่ “อีกจะมาถึง” พอสมควร กล่าวคือมันเกิดจากอารมณ์ที่ท่วมท้นแล้วไปด้วยความสูญเสียความผิหวังอย่างใหญ่หลวงนั่นเอง กวีโรแมนติกมักจะพรรณานวามสิ่งเล็ก ๆ ให้ใหญ่โตอย่างนี้แหละ เช่นตอนที่ Eloisa อยู่ระหว่างกวนค้อสู่ทางจิตใจระหว่างหน้าที่ (ของความเป็นซี) กับความรัก (ที่มีต่อ Abelard) และเป็นความรักทั้งกายและใจที่เป็นบาทต่อสถานะของเธอ) แต่ความรักมีอาณาเขตเหนือกว่า เมื่อเธอพรังพรูคำพูดออกมาว่า

Not on the Cross my eyes were fixed, but you. (ll. 116-118)

Not grace, or zeal, love only was my call,

And if I lose the love, I lose my all.

สายตขอมเธอจับแน่นและมุ่งไปที่คนรักของเธอต่างหาก หากไซ้ศาสนาที่เธออาศัยตัวเข้ามาไม่

เราเรียกวินิพนธ์ชิ้นนี้ของ Pope ว่า เป็นผลงานโรแมนติก เพราะเต็มไปด้วยสิ่งที่เกิดจากอารมณ์ของนางเอกในเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องตรงข้ามกับเหตุผล (reason) และโลกแห่งความเป็นจริง (reality) ทั้งกอรบไปด้วยสิ่งที่เป็นไปได้ยาก (การพบกันเพื่ออยู่ร่วมกันของทั้งสอง ความรักที่อยู่นเหนือหน้า) สิ่งที่เกิดจากภาพลวงตา (illusion) อย่างเดียว

องค์ประกอบสุดท้ายที่ Pope ใส่ลงไปในร้อยกรองเรื่องนี้ที่เป็น romantic element นั่นคือการวาดภาพฉากหรือสถานที่ที่เกิดเหตุและสร้างบรรยากาศ (scene and atmosphere) ให้วังเวง โดดเดี่ยวดูน่ากลัว ในเรื่อง Eloisa อยู่ในสำนักนางชี (convent) นอกเมืองปราศจากผู้คนในโลกฆา หากมีหลุมศพบนลานศพและไม่กเว้นเป็นเพื่อน มิเลวร้ายยิ่งไม้ที่แบบครวราช์ ทั้งหมดนี้ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เรียกว่า gothic atmosphere ตัว Eloisa เองอยู่คุกสถานที่มีวิวกี่คุมขังอันน่ากลัว (awful cells) และพรรณานวามว่แต่ความวิเวก (deep solitudes)

สำหรับทุกคน ไม่ว่าจะชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ กับวิชาสถิติ

อาจารย์ระพีพรรณ เกตุจินากุล คณะวิทยาศาสตร์

ท่านผู้อ่านทุกคนคงรู้จักว่า สถิติ บางคนรู้จักในแง่ลบ และน้อยคนนักที่จะรู้จัก ในแง่บวก หลายคนถึงกับเกลียดชังวิชา เพราะมันเป็นเรื่องที่หาให้เขาค่อยๆ ในมหาวิทยาลัยอันเกินไป จะไม่ชอบวิชาของความรักและความสำคัญของวิชา เพราะส่วนใหญ่เราคงเคยเรียนรู้อย่างมาแล้ว ถึงจะลืมไปบ้างก็ตาม

อดีตนักศึกษานาน ไม่ใช่มิเฉพาะ ในหมู่นักศึกษาเท่านั้น แม้แต่อาจารย์บางคนก็ไม่มีในสาขาวิชาที่เกิดขึ้น มีนักศึกษานานและอาจารย์ หลายคนก็ประสบ ปัญหาว่าตนเองไม่ชอบวิชา แต่ต้องมาเกี่ยวข้องกับวิชา เมื่อถึงคราวที่ต้องทำงานวิจัย การวิจัยในแทบทุกสาขาวิชา จำเป็นต้องพึ่งหาวิธีการทางสถิติอยู่หลายขั้นตอน ดังนั้นเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นว่า คนไม่สามารถใช้วิธีการทางสถิติได้ก็เลยต้องพึ่งหาวิธี

ความรู้ทางสถิติ ที่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ นักสถิติไม่สามารถช่วยเหลือได้เท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะนักสถิติผู้นั้นไม่มีความรู้ แต่เป็นเพราะความรู้ของเขากับปัญหาของศูทำ การวิจัยเกิดไม่ร่วมกัน จะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ คือ ถ้าเผื่อคุณเพื่อนชาวต่างประเทศคนหนึ่ง เกิดอยากทานแกงไก่

เขาจะไม่ใช่เครื่องปรุงรวมทั้งแกงไก่ โดยที่เขาเองไม่รู้ว่าการที่จะต้องใช้เครื่องปรุงอะไรบ้าง ถ้าเขาไปตลาดและไม่ซื้อสิ่งที่เขาคิดว่าต้องใช้ เช่น ถั่วฝักยาว ไก่ น้ำพริกเผา ใบ

ตระหนั ถักกาด เต้าเจี้ยว เต้าเจี้ยวเพื่อนคุณมาถามคุณว่าจะต้องทำอะไรกับเครื่องปรุงที่เขาซื้อมา จึงได้ออกมาเป็นแกงไก่ คุณจะตอบเขาว่าอย่างไร ในเมื่อเครื่องพวกนี้ไม่สามารถจะประกอบออกมาเป็นอาหารที่ชื่อว่าแกงไก่ได้

ทางออกของคุณก็อาจจะต้องแนะนำเพื่อนของคุณว่า ให้ลองมาทำเมนู “ไก่ผัดวุ้นเต้าเจี้ยว” เป็นอาหารแทน แทน จากตัวอย่างที่ยกมาให้ท่าน ถ้าเทียบไปแล้วก็เปรียบได้กับ นักวิจัยที่จะต้องทำวิจัย แต่ตัวเองไม่มีความรู้ทางสถิติสักนิด เมื่อจะทำวิจัยอะไรสักเรื่อง เขาก็เข้าไปเก็บข้อมูลมาเท่าที่เขาคิดว่าจำเป็นไปใช้ดี แต่เมื่อได้ข้อมูล

มาแล้วถึงขั้นจะแสดงผลและวิเคราะห์ ก็มาขอความช่วยเหลือจากนักสถิติ ผลปรากฏว่า ข้อมูลเก็บมาได้ก็เปรียบเหมือนส่วนประกอบของเครื่องปรุงที่ซื้อมา คือ มีบางส่วนไม่เกี่ยวข้องเลยกับจุดประสงค์ที่จะวิเคราะห์ และบางส่วนของสำคัญเปรียบได้กับ น้ำพริกแกงเผ็ด มะพร้าว เฉากลิบไม้

ได้หามา ดังนั้นผลผลิตในดาวิจัยที่คนตั้งจุดประสงค์ไว้แต่แรกกลับไม่ได้รับ แต่ไปรับวิเคราะห์ในเรื่องที่คดของลงไป ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่ห้เกิดขึ้นไม่ตรงกับความต้องการ ก็เปรียบ

ตลอดจนความโศกเศร้า (melancholy) เท่านั้นที่แวลล้อมเธออยู่ การพรรณานวามหรือสร้างฉากให้น่ากลัวมีสมทุมพุ่มไม้มีปราสาท ร้างหรือลานหลุมศพในบรรยากาศเย็บสังจิต ท่ามกลางแสงสลัวได้ย้าสาสนะคล้ายฉากในเรื่อง Eloisa to Abelard นี้ เรียกว่าเป็น Gothicism ซึ่งจัดว่าเป็น romantic element

แม้ว่าทั้งสองจะไม่ตายพร้อม ๆ กัน (เพราะไม่มีโอกาส) แต่ทั้ง Eloisa และ Abelard ก็ได้รับการฝังในหลุมศพเดียวกันตามที่ตั้งใจ โดย Abelard ตายก่อน และหลายปีจากนั้น Eloisa ก็ตายตาม ซึ่งก็เป็นความสมปรารถนาที่แทบจะไร้ความหมาย อย่างไรก็ตาม นิยายรักต้องห้ามของคนคู่หนึ่งก็ยิ่งใหญ่ถึงไกรจน Pope นำมาร้อยกรองสอดใส่อารมณ์แค้นแค้นโรแมนติกชนิดที่เรา ๆ อ่านแล้วก็ให้สงค้อยู่ที่ว่า รักขบ ผู้หญิงที่ คนคนเดียวนี้จะรุนแรงมั่นคงกว่า หรือมี นอ ร์ ว่าง ้น นน ติก กับความเป็นจริง (reality) กันเลือกอย่างไหนเลย? ที่ผ่านมานี้ใจว่าถึงขั้นนี้ท่านควรที่จะรู้และเข้าใจคำว่าโรแมนติกพอใช้ได้ดี

กับการตั้งจุดประสงค์ว่าขงกิน “แกงไก่” แต่กลายเป็นต้องกิน “ไก่ผัดวุ้น” แทน เป็นต้น

การทำวิจัยทุกครั้งที่จะต้องมีสถิติเข้าไปเกี่ยวข้อง ผู้วิจัย (ที่ไมมีความรู้ทางสถิติ) จะต้องมีการปรึกษากับนักสถิติตั้งแต่แรกเลยว่า จุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นอะไร ต้องนำไปสู่ข้อมูลในลักษณะใด ตัวสถิติอะไรที่ต้องเลือกมาใช้เพื่อความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ให้โดยผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การเก็บข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเช่นเดียวกับขั้นตอนอื่น ๆ เพราะว่าการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยไม่ว่าข้อมูลที่จะใช้เป็นข้อมูลแหล่งแรก (Primary data) หรือข้อมูลแหล่งที่สอง (Secondary data) ย่อมจะต้องเสียเวลา แรงงานและค่าใช้จ่ายและประสพกับความยุ่งยากทั้งสิ้น ยิ่งถ้าเราใช้ข้อมูลแหล่งแรก โดยวิธีการสังเกตแบบสอบถามยังต้องพบกับความยุ่งยากมากขึ้น เช่น วิธีการสังเกตแบบสอบถาม วิธีการเก็บข้อมูลแบบต้น

ในขั้นตอนที่เกี่ยวกับการร่างแบบสอบถามมักจะมีปัญหาที่พบอยู่เสมอ มีอยู่สองประการคือ ประการที่หนึ่ง ผู้ทำการวิจัยตั้งคำถามมากจนเกินความจำเป็นที่จะต้องใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจากเพราะว่า ผู้ร่างแบบสอบถามคิดแต่ว่า “ขอให้ได้ข้อมูลมาก ๆ ไว้ก่อน” ต่อมาได้มาและไม่จำเป็นต้องใช้ก็จะตัดทิ้งในภายหลัง วิธีการเช่นนี้มีผลเสียเช่นกัน เพราะประสิทธิภาพของข้อมูลขึ้นอยู่กับความยาวของแบบสอบถามเป็นสำคัญ ผู้ร่างแบบสอบถามจะต้องนึกอยู่เสมอว่า ทุกคำถามที่ท่านเพิ่มเข้าไปจะทำให้ประสิทธิภาพของข้อมูลลดลง ทั้งนี้เนื่องจากความเบี่ยงเบนของคำตอบเป็นสำคัญ

ประการที่สอง การตั้งคำถามที่อยู่ในแบบสอบถามผู้วิจัยจะต้องนึกต่อไปถึงขั้นตอนการสร้างตารางทางสถิติและวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติด้วย

ข้อสรุป ที่เขียนมาเช่นนี้เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่เรามากประสบอยู่เสมอ จึงใคร่ขอฝากให้ผู้ทำการวิจัยทุกท่านนึกถึงอยู่เสมอก่อนที่จะทำการวิจัย ทั้งนี้เพื่อที่คุณจะได้กิน “แกงไก่” ตามที่ต้องการจริง ๆ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงชนะเลิศ เชปค-ตะกร้อ

การแข่งขันเชปค-ตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5 นัดชิงชนะเลิศ ณ โรงอิม 1 มศ.พลศึกษา เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2521 ผลปรากฏว่าทีมเชปค-ตะกร้อของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เอาชนะทีมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2 : 1 เครื่องเขียนของ รามคำแหง อาจารย์ปัญญา หิโรจน์

การผลิตและจำหน่ายหนังสือวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอก เด็กรวรร
คณะศึกษาศาสตร์

กระบวนการผลิตและจำหน่ายหนังสือวิชาการเริ่มที่การ

เขียนหนังสือเป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สรา
ธารณะเพื่อใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าของอนุชนรุ่นหลังให้
กว้างไกลยิ่งขึ้น การเขียนหนังสือจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียน
การสอนทุกระดับชั้น ยิ่งเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย
แล้ว ยิ่งต้องการคุณภาพของหนังสือที่ครอบคลุมเนื้อหาอย่างถี่ถ้วน ข้อ
ตระหนักเช่นว่านี้มีมานานแล้ว แต่มหาวิทยาลัยในบ้านเมืองเราก
ยังคงอยู่ในภาวะขาดแคลนหนังสือวิชาการอยู่ตลอดมา มหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ จึงพยายามแสวงหามาตรการที่จะจูงใจให้มีการเขียน
หนังสือวิชาการ บ้างก็มีโครงการให้รางวัลหรือเงินรางวัล บ้างก็ให้
ถือเป็นผลงานที่จะเลื่อนตำแหน่งตามระบบ A.R.C. บางแห่งก็
อิงกับตำแหน่งที่เอาไว้ว่า ถ้าจะสอนก็ต้องเขียนหนังสือ ซึ่งก็ได้
ผลแน่นอนในเชิงปริมาณ เพราะบางมหาวิทยาลัยให้ค่าตอบแทนที่
นั้นมีใช้มีเฉพาะกฎเกณฑ์ กระดาษดินสอด และคนเขียนเท่านั้น
ยังมีปัจจัยอื่นซึ่งทำให้งานเขียนหนังสือต่างไปกับงานผลิตสินค้า
ที่ต้องการเพื่อวัตถุประสงค์ที่ใส่เข้าไป มีหลังงานให้เครื่องจักรทำงาน
แล้วก็จะได้นิสิตที่ต้องการ ดังจะสังเกตเห็นได้ว่า บางท่านใช้
ความบันเทิงหรือชีวิตเพื่อเขียนหนังสือเพียงเล่มเดียว ในขณะที่
บางท่านเขียนหลายเล่มในเวลาเพียงปีเดียว ส่วนวิธีเสนอเนื้อ
หาในหนังสือวิชาการแต่ละเล่มก็แตกต่างกันได้แม้จะเป็นกระ
บวนวิชาเดียวกันก็ตาม บางเล่มอ่านเข้าใจง่าย บางเล่มก็เข้าใจยาก
จนเหมาะแก่การประดับพิพิธภัณฑสถานมากกว่าการนำมาใช้ประกอบ
การเรียนการสอน

ตามความเข้าใจของคนส่วนมากเชื่อว่า การเขียนหนังสือ
วิชาการระดับอุดมศึกษายากกว่าการเขียนหนังสือระดับประถม แต่
นักการศึกษาบางท่านกลับยืนยันว่า เขียนหนังสือระดับประถมยาก
กว่า ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากไม่น้อยที่เขียนหนังสือสำหรับเด็ก
ชั้นประถมไม่ได้ หรือถ้าได้เด็กก็มักอ่านไม่รู้เรื่อง การเขียนหนังสือ
วิชาการเป็นภาษาไทยให้ได้คุณภาพและนำไปประกอบการ
เรียนการสอนได้อย่างจริงจัง จึงเป็นปัญหาสำคัญของมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ ที่จะตั้งเกณฑ์วัดคุณภาพ เพราะการเขียนหนังสือวิชาการ
ในบ้านเมืองเรานั้น อาจจะทำได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น

1. **ใช้วิธีแปลจากเล่มใดเล่มหนึ่งโดยตลอด** ส่วนมาก
แปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ คุณภาพจะดีก็ด้วยจึงขึ้นอยู่กับ
คุณภาพของต้นฉบับเดิม ประกอบกับความสามารถในการถ่าย
ทอดมาเป็นภาษาไทย วิธีนี้ผู้แปลอาจไม่ต้องรับผิดชอบในคุณภาพ
ของเรื่อง แต่ก็ต้องรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเนื้อหาที่ถ่ายทอด
รวมตลอดถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ หากเป็นการแปลมาทั้งหมดโดย
มิได้รับอนุญาตจากต้นฉบับภาษาต่างประเทศที่ตีพิมพ์มาแล้วยังไม่
เกิน 10 ปี
2. **ใช้วิธีคัดลอกเล่มหนึ่งเป็นหลัก** แล้วผู้แปลเพิ่มเติม
จากเล่มอื่นและจากความคิดเห็นของตนเอง วิธีนี้จะดีกว่าการ
ไม่ยึดเล่มใดเป็นหลักเลย แต่ผู้เขียนจะต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพ
ของเนื้อหาที่คัดลอกมาเพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพ
ของหนังสือที่ยึดเป็นหลักและความสามารถในการเพิ่มเติมให้ประ
สานกันด้วยการทำเชิงวรรณคดีและอ้างอิง
3. **ใช้วิธีไม่ยึดเล่มใดเป็นหลัก** แต่จะวางโครงเรื่องใหม่
ทั้งหมด ทำให้ผู้เขียนสามารถวางโครงเรื่องให้เหมาะแก่บรรยายภาค
ในชั้นเรียนและสอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้
เขียนได้แสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ของตนเองมากขึ้น และ
สามารถศึกษาเปรียบเทียบกับนักเขียนบ้านเมืองเราได้ดีขึ้น และ
ในบางกระบวนการก็สามารถใช้ระเบียบวิธีวิจัยช่วยเสริมได้ วิธี

นี้อาจต้องทำเชิงวรรณคดีและอ้างอิง และใช้เวลาในการเขียนมากกว่า
1 และ 2

4. **ใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียนโดยตลอด**
นับเป็นหนังสือวิชาการที่หายากในบ้านเมืองเรา เพราะจะเป็น
หนังสือที่สมบูรณ์ตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งต้องอุทิศทั้งกำลังกาย
กำลังใจ และระยะเวลาอันยาวนาน จึงมักเป็นตำราที่ปรากฏอยู่
ในอุดมคติเท่านั้น

การเขียนหนังสือวิชาการดังกล่าวข้างต้นอาจมีผู้เขียนเพียง
คนเดียวหรือหลายคนร่วมกัน ซึ่งต่างก็มีที่ข้อดีข้อด้อยอยู่ในตัว
กล่าวคือ

1. หนังสือที่มีผู้เขียนคนเดียวตลอดเล่มมักมีความต่อ
เนื่อง มีเนื้อหาสมบูรณ์ไปยังเป้าหมายเดียวกันโดยตลอด ส่วนความ
สมบูรณ์ของเนื้อหาและความคิดเห็นย่อมขึ้นอยู่กับความรู้และ
ประสบการณ์ของผู้เขียนเป็นสำคัญ
2. หนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน ถ้าเป็นการเป็นผู้เขียนแต่
ละคนรับผิดชอบเป็นเรื่อง ๆ ไป เนื้อหาอาจจะสมบูรณ์แต่อาจ
ขาดความสัมพันธ์ต่อเนื่อง แต่ละบทอาจมีรายละเอียดไม่ดัดเทียม
กัน จึงอาจจะต้องมีผู้ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการ และถ้าเป็นการ
บรรยายเพียงคนเดียวอาจต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเนื้อหาแต่ละ
เรื่องให้ชัดเจนเสียก่อน ถ้าเป็นการเป็นผู้เขียนหลายคนรับผิดชอบ
ร่วมกัน มิได้แบ่งแยกเป็นเรื่อง ๆ อย่างกรณีแรกแล้ว ก็จะช่วย
ให้มีเนื้อหาสัมพันธ์กันตลอดเล่มและอาจบรรยายเพียงคนเดียว
ได้ แต่อาจต้องใช้เวลาในการวางโครงเรื่องและมอบหมายให้มีผู้
รับผิดชอบแก้ไขข้อบกพร่องเนื้อหาให้สัมพันธ์กันตลอดเล่ม

เมื่อเขียนเสร็จแล้วไม่ว่าจะโดยวิธีใด หากผู้เขียนไม่ประสงค์
จะส่งงานให้อ่านแต่ผู้เดียวแล้ว ขึ้นตอนต่อไปข้างหน้าจะเป็นเรื่องของ
การจัดพิมพ์และจำหน่าย ซึ่งก็อาจทำได้หลายวิธี เริ่มตั้งแต่เขียน
เอง พิมพ์ (ดีด) เอง โรเนียว แล้วขายเอง หรือมอบให้นักศึกษา
กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งรับไปจัดทำ ไปจนกระทั่งถึงขั้นจ้างโรงพิมพ์
เป็นรูปเล่มออกจำหน่าย หรือไม่ขายลิขสิทธิ์เสร็จเด็ดขาดไป
เลย แต่ละวิธีจะมีความสัมพันธ์กับผู้เขียนแตกต่างกันไป เช่น

1. **พิมพ์เองขายเอง** วิธีนี้ผู้เขียนต้องลงทุนจำนวนหนึ่ง
อย่างน้อยก็เป็นค่าจ้างพิมพ์เป็นรูปเล่ม ในกรณีนี้ ผู้เขียนจึงมีฐานะ
เป็นนายจ้างของโรงพิมพ์ที่จะเร่งรีบในเรื่องระยะเวลาให้แล้วเสร็จตาม
ข้อตกลงหรือขยับใหม่เมื่อเกิดปัญหา มีสิทธิ์ที่จะควบคุมคุณภาพของ
ผลงาน รวมทั้งการเลือกโรงพิมพ์ที่เห็นว่าจะสมควรได้ตามความ
ต้องการ แต่ก็ต้องตัดสินใจในจำนวนพิมพ์ ราคาขาย และการจัด
จำหน่าย และรับผลกำไรหรือขาดทุน
2. **ขายลิขสิทธิ์** วิธีนี้เมื่อเขียนเสร็จก็ส่งต้นฉบับให้
สำนักพิมพ์ดำเนินการให้ โดยอาจได้ผลตอบแทนค่าค่าตัวเดียว
หลายคราว และหรือตามสัดส่วนของยอดขาย กรณีนี้ผู้เขียนหนังสือ
ไม่จำเป็นต้องลงทุนเรื่องเงินทุน จำนวนพิมพ์ ราคาขาย
ตลอดจนการจัดจำหน่าย

นอกจากนี้อาจมีมหาวิทยาลัยที่มีหน่วยงานพิมพ์และหรือ
จำหน่ายหนังสือตำราของตนเอง รับต้นฉบับหนังสือวิชาการที่
ได้รับอนุมัติแล้วไปดำเนินการจัดพิมพ์แล้วจำหน่ายจ่ายแจก กรณี
เช่นนี้อาจมีผู้เขียนหนังสือจำนวนมากไม่ใคร่ขัดแย้งในฐานะ
ของตนเอง ตลอดจนฐานะของมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่
มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น กล่าวคือ ถ้าสมมติว่าผู้เขียนมีฐานะเป็น
ลูกจ้างที่ทำงานมีเงินเดือน ผู้เขียนซึ่งปกติต้องรับผิดชอบต่อนักศึกษา
โดยคงมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องคุณภาพงานพิมพ์ รวมทั้ง
เร่งรัดการพิมพ์ให้แล้วเสร็จตามข้อตกลง ส่วนผู้พิมพ์ผู้จำหน่าย
ก็จะมีหน้าที่รับงาน จัดลำดับงาน และดำเนินการให้แล้วเสร็จสิ้น
ตามข้อตกลง ไม่จำเป็นต้องห่วงในเรื่องตำราเล่มเล็กเล่มโต คุณ
ภาพจะดีหรือจะด้อย แต่ถ้าจะสมมติให้ทางพิมพ์และจำหน่าย
เป็นหน่วยงานราชการ ผู้เขียนก็ต้องดำเนินการตามวิธีราชการซึ่งมี
เทคนิคในการติดต่อประสานงานมากมายที่ไม่เหมือนกัน

จากบรรณาธิการ

เป็นที่แน่นอนว่าในประเทศเรานี้ความสนใจของคนทุก
ยุคทุกวัย วันจันทร์ใหม่ แดกด้วยคน ครูสงครนค ครู
ไทย ครูฝรั่ง วันวาเลนไทน์ ฯลฯ กล่าวคือครบทั้งบุคคล
และก็เป็นทนายแปลกๆทุกยุคทุกสารท เวทีสนทนากัน มี
ส่วนร่วมด้วยกัน สนุกจนลืมไปว่าต้องเรียนต้องสอบต้อง
ช่วยชาติบ้านเมืองประเทศในทิวทัศน์

ระยะนี้ ผู้เขียนใคร่ขอให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เพ็ช
รังสน ให้นำมาจับตัวตำรวจจริงจังและยื่นเปิดคดีเพราะ
วันสอบใกล้เข้ามาหาจนจะตั้งตัวไม่ติด

ใครจะมาช่วยดูตำรา ใครจะมาช่วยสอบ และใครจะ
ให้เราเป็นผู้สอบได้ ถ้าไม่ไหวเราเองเป็นพื้นฐาน ตัวเอง
ช่วยตัวเองไม่ได้แล้วผู้ใดจะช่วยได้

เป็นข้อคิดจรรยาบรรณาธิการ เป็นนักศึกษาต้องสอบ
เป็นใช้หากขาดเอา การทบทวนข้อสอบก่อนวันสอบ เป็นนัก
ศึกษาต้องสอบ แต่ถ้าไม่มีครูจะสอบ ก็ไม่ทราบว่าจะไป
สอบทำไม เสียเวลา เสียกระดาษ เสียความมั่นคงศึกษา
เร่งพิมพ์ขบวนการตรวจดูตำรา ท่องจำ ทำความเข้าใจ
เท่าที่จะทำได้

ชัยชนะของความรู้สู้ตัวแล้วสอบได้ ตัวมันสอบได้แล้ว
ไม่ว่าหรือสู้ตัวไม่สู้ศ ทุคนเป็นนนักข่อยไปเสียเถิด

รังสรรค์ แสงสุข

หลายท่านอาจถือเอาความสำเร็งเป็นเครื่องบ่งชี้การกระทำ ไม่ว่า
จะทำโดยวิธีใดก็ตาม ผู้ที่ไม่มีความเป็นผู้นำกับบุคลิกที่องอาจ
ความอ่อนน้อมถ่อมตน หรือไม่กล้าคัดค้านเท่าที่ควรก็อาจ
อาศัยความเป็นเพื่อนฝูง ความเป็นศิษย์และครูที่นับ เป็นหรือ
เคยเป็นผู้ร่วมงานในหน่วยงานนั้นบ้าง ส่วนผู้พิมพ์ผู้จำหน่าย
ดำเนินธุรกิจแบบราชการที่อาจมองลูกค้าของตนเป็นผู้เพิ่มภาระ
งานให้หนักขึ้นในขณะที่ผลตอบแทนเท่าเดิม ทั้ง ๆ ที่อยู่ในเป้า
หมายอันเดียวกันคือ ต้องการจัดพิมพ์หนังสือตำราให้แล้วเสร็จ
ทันการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ทุกวันนี้ งานเขียนหนังสือวิชาการได้ก่อภาระอันหนักอึ้ง
แก่ทุกฝ่าย เริ่มแต่ผู้เขียนซึ่งอาจต้องวางงานทั้งปวงเพื่อเวลา
เขียนหนังสือให้แล้วเสร็จทันการเรียนการสอน ฝ่ายพิมพ์และ
จำหน่ายก็ต้องทำงานหนักตลอดปี และยิ่งเพิ่มพูนทวีขึ้นแต่ละ
ปี เพราะมีหนังสือตำราที่จะต้องพิมพ์มากมาย เนื่องจากมีกระ
บวนวิชาเปิดสอนเพิ่มขึ้นและต้องพิมพ์ซ้ำอยู่ตลอดเวลา เพราะ
การพิมพ์แต่ละคราวมุ่งใช้ในระยะเวลาสั้น ๆ ไม่เกิน 1 ปี ข้อ
ยุ่งยากในการเขียนหนังสือวิชาการทั้งหลายทั้งปวงนี้ หากจะหัน
มามองจากภาพสะท้อนด้านผู้เรียนผู้สอนแล้ว ข้อห่วงในเรื่อง
คุณภาพของตำราซึ่งเป็นนามธรรมที่อาจพูดกันได้ดีก็โดยไม่มี
ข้อยุติ นั้น ผู้เขียนหนังสือต้องอยู่อย่างใจกว้าง จะเป็นผลงานที่
คุณความสามารถของตน รวมทั้งผู้อ่านที่ย่อมมีสิทธิอันชอบธรรม
ที่จะแสดงให้ปรากฏได้ คงจะไม่ผู้ใดตั้งใจเขียนหนังสือให้เป็น
อาวุธฆ่าความเป็นครูให้สิ้นไป ข้อยุ่งยากที่เหลือจึงเป็นเรื่องของ
การพิมพ์และการจำหน่ายที่สมควรได้รับการทบทวนในวัตถุประสงค์
และปฏิบัติการงาน เช่น ขาดอำนาจ ขั้นตอนการดำเนินงาน
ตลอดจนวิธีการติดต่อประสานงาน ทั้งนี้ก็เพื่อบรรลุสู่เป้าหมาย
ร่วมอันเดียวกัน คือ สนองนโยบายในอันที่จะผลิตหนังสือตำรา
ให้แล้วเสร็จทันการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยนั่นเอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์
เลขที่ ๑๑
ถนนพหลโยธิน
ตำบลเสม็ด
อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐
โทร. ๐๖๖-๖๖๖๖๖
โทร. ๐๖๖-๖๖๖๖๖

คณะกรรมการดำเนินงาน	
1. นางสุพาน น้อยคำ	ประธานกรรมการ
2. นางจันทา เสาร์น้อย	กรรมการ
3. นายนพพร คำงัก	กรรมการ
4. นางรณิศา ทองสุข	กรรมการ
5. น.ส.พรทิพย์ อุดมโชติธรา	กรรมการ
6. น.ส.ประทุมพร สุพรรณไชยกุล	กรรมการ
7. นายโจชิต อินทร์	กรรมการ
8. นายปัญญา ทิโรจน์	กรรมการ
9. นายสมศักดิ์	กรรมการ
10. น.ส.ศิริลักษณ์	กรรมการ
11. น.ส.อรุณประภา	กรรมการ
12. นายรังสรรค์	กรรมการ
13. นายประทีป	กรรมการ
14. นางสมิ	กรรมการ
15. นายทองอยู่	กรรมการ
16. นายนคร	กรรมการ

รังสรรค์
ดวงแก้ว
ทองสนธิ
แสงสุข
วาศิตกาน
ชัยวัฒน์
ศรีตระกูล
จิตตะ

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและบรรณาธิการ
กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย
กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย
กรรมการและผู้จัดกร
กรรมการและเลขานุการ

ข่าวรณการรายสัปดาห์ ออกทุกสัปดาห์
ตั้งแต่หน้า ๖
ปีกรัศมี ๒๕๒๐
จำนวนหนังสือ ๕๒ ฉบับ
สมาชิกที่รับด้วยตนเอง ปีละ ๒๕ บาท
สมาชิกที่รับทางไปรษณีย์ ปีละ ๔๐ บาท
ไม่ปกครองรับส่งเงินไปรษณ
ผู้จัดกร ร.ร. ศักดิ์สิงหนการบุรีรัมย์ (หลังถ)

